

R13

Festa de la Música Catalana
Any IV - Concurs 1907
Premi de 250 ptes. de l'Ateneu Barceloní.
Autor: Lulita Farnés.

Cançons Populars

Catalanes

Lulita Farnés

F. n.º

Lema:

Mon pensament en vos es mes que'n mi
e mon delit per vos passa primer.

(Ausias March.)

Religioses

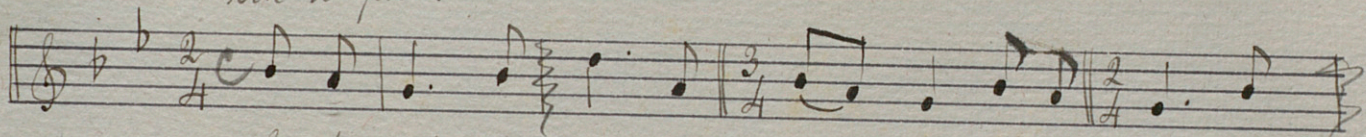
I

- 1 Nit de vetlla (nadala)
- 2 Goigs de Sant Llibori
- 3 Sant Isidro
- 4 Santa Catarina
- 5 Els dolors de Maria
- 6 La cigala (nadala.)

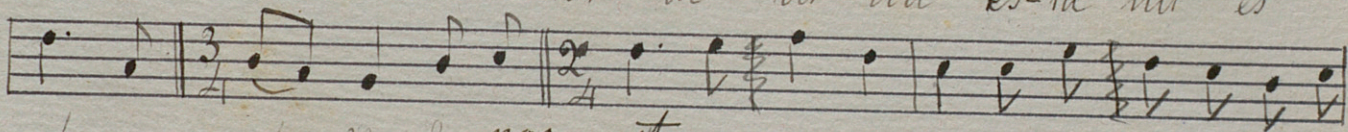
Nit de vetlla

Cansò 1

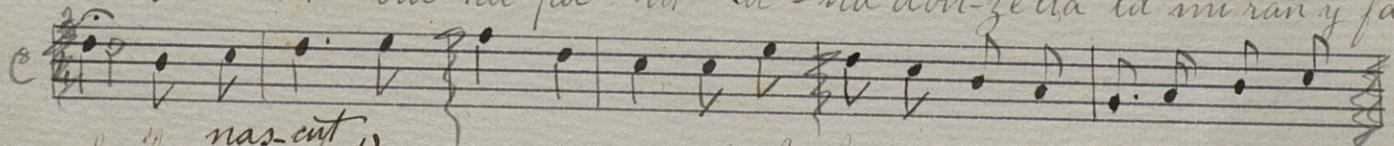
Poch à poch.

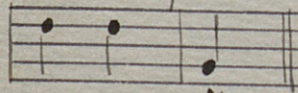
Es-ta nit es nit de vet lla es-ta nit es

nit de vet-lla ha ^{nas-cut} rit d' u-na don-ze-lla la mi ran y fa

sol ha ^{nas-cut} rit d' u-na don-ze-lla la hi-ri e ley son la hi-ri

e ley son

H-1926
Jampin

Nit de vetlla

Esta nit es nit de vetlla (bis.)

~~esta nit es nit de vetlla~~

ha parit una donzella (ha nascut d'una donzella)

La miran y fa sol
ha parit una donzella

la kiricleyson, la kiricleyson.
un infant com una estrella.

Los pastors se'n van a veure;

al coll porten una ovella

y a'n el bras una cistella

plena de fruita novella

per donar a la partera

per que'n sigui mestllera. ~~la miran~~

Le Reine

per que'n

De Sant Felin de Codines

D'aquesta bonica cansó n'ha sigut publicada una variant

molt semblant, ab lletra tan incorrecta com la nova en el
Cançoner Popular que publica en A. Capmany.

12
4
Cansó 2
Goigs de Sant Llibori.

Poch à poch.

Musical notation for the first staff of the song, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody consists of eighth and sixteenth notes.

Quix que del alt con-jis-to-ri te-nim vir-tut al-can-sa-da De
Musical notation for the second staff of the song, continuing the melody from the first staff.

pe-dra y de mal de Hilla-da desllin ren-nos Sant Lli-bo-ri Des-de vostra ju ven
Musical notation for the third staff of the song, continuing the melody.

tut in-flamat de ca-ri-tat à vostra pa-tria ha-ventat gran o-lor
Musical notation for the fourth staff of the song, continuing the melody.

y gran vir-tut A tot lo mon es no-to-ri lo molt que l'ha ven-honrada De
pe-dra y de mal de Hilla-da desllin ren-nos Sant Lli-bo-ri.
Musical notation for the fifth and final staff of the song, concluding with a double bar line and a 3/4 time signature.

4
 1164
 110
 5

Gaigs

De Sant Libori

~~Advocat de mal de Orina, Pedra y Millada, que's cantan en la Iglesia~~
~~Parroquial de Sant Jaume de la vila de Perpinyà.~~

Puix que del alt Consistori
 Cenim virtut alcançada
 De Pedra y de mal de Millada,
Desllivreunos Sant Libori.

Desde vostra juventud
 Inflamat de caritat,
 A vostra patria avem dat
 Gran olor y gran virtut;
 A tot lo mon es notori.
 Lo molt que l'avem honorada &c.

Per presagi de gran zel
 De doctrina y santedat,
 En ardentissim prelat
 Vos va elegir lo bel,
 Per honrar lo Territori
 De vostra Patria estimada &c.

Com a criat excelent
 Del Senyor ab elegancia
 Per lo bel feren ganancia
 Convertint a molta gent.

Print-los lo consistori
De la Trinitat sagrada &c.
Lo gran Bisbe de Ciuró,
Vos volgué a consolar,
Anant-vos à visitar
Ab caritat y fervor;
En lo últim transitori,
Dirigi vostra jornada &c.

Liran se hobà vostre cos,
Un prodigi se admirà,
Las campanes van sonà,
Per si solas, pera vos,
Donant lo bel testimoni
De prenda tant estimada &c.
Dos cegos de naiximent,
Prengueren llum aquell dia,
De la llum que desprecia
Lo vostre cos excelent;
De salut sau repertori

Puix per vos se ven lograda &c.
Si mals en lo cos humà,
Enthant pera tots costats,
Son pera vos destorats,
Com à Metje sobera,
Ab lo vostre adjutori,
Es la Crina ressedida &c.
Ab lo vostre petitori
En lo bel tingam ponda,
De Pedra y de mal de Millada
Deslliureu-nos Sant Libori.

De Sancto Liborio Episcopo et
Confessore.
Antiphona

Christi præsens egregius
Pro nobis hic Liborius,
Cret Deum altissimum,

Se pro culpa peccaminum,
Morbo vexemur calculi,
Succurant nobis Angeli
Et post vita certamina,
Ducant ad vera gaudia.

X Ora pro nobis Beate Libori, R. Ut à calculi doloribus mereamur erui
Oremus

Deus qui beatum Liborium Pontificem, aliis innumeris clarum miraculis, in me-
dendis virgæ et calculi doloribus privilegio decorasti: tribue quesumus ut ejus meritis
et intercessione, ab iis et aliis malis eruamur, et gaudiis perpetui mereamur
æternis. Per Christum etc.

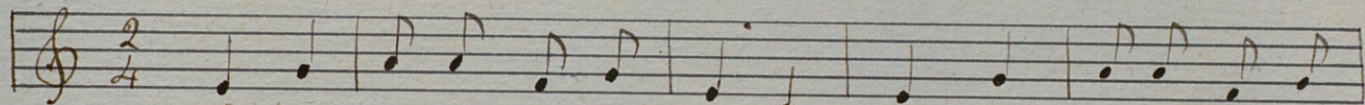
[Lletra copiada textualment d'una fulla impresa no mes d'una
cara; sense orla y ab l'imatge del Sant, portant el peu d'impremta:
"En Perpinjà, en casa de J. Alzine impressor y llibreter".]

La música ha estat recollida à Perpinjà.

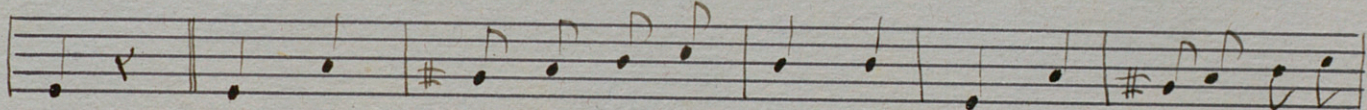
Cansó 3

Sant Isidro

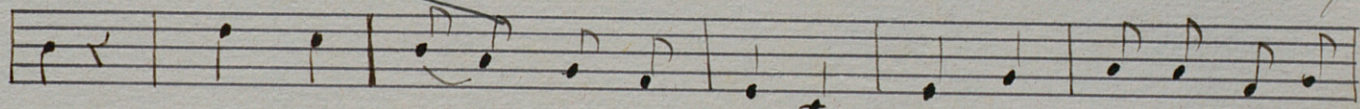
Andante. — Entrada

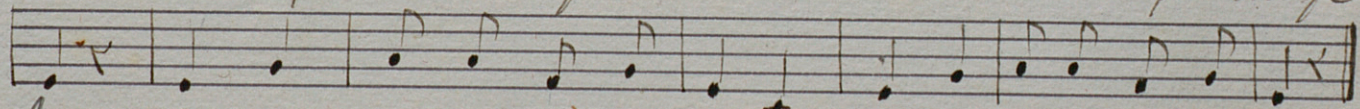
Sant I - si - dro sen va a mis - sa ab molt ta de - vo - ci -

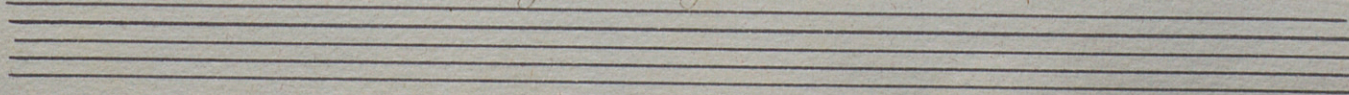
ò. Quan ar - ri - va de la mis - sa tro - va l'a - mo molt fel -

lo De que sen fello l'a - mo l'a - mo de què sen fe

llo Sant I - si - dro zi - dro, zi - dro Sant I - si - dro llau - ra - dor.

Sant Isidro

Sant Isidro sen va à missa — ab molta devoció.
Quan arriba de la missa, — trova l'amo molt fello'.
— De que sen fello' l'amo? — il'amo de que sen fello'.
Sant Isidro, zidro, zidro
Sant Isidro llaurador.

Encar que jo vaji à missa, — el parell no pare, no:
los angels del cel ne baixan, — ne llauran quan jo no hi som.
L'amo dia à la mestressa: — «L'en despedirem, ó no?»
— Si vos l'en feren per morso, — per sant home l'en princh jo.
Un dia en li portant bene, — un dia de molta calor.
— «Ne sen cansada mestressa? — s'ó tenir molta calor?»
— No som cansada Isidro, — mès aygua beuria jo.

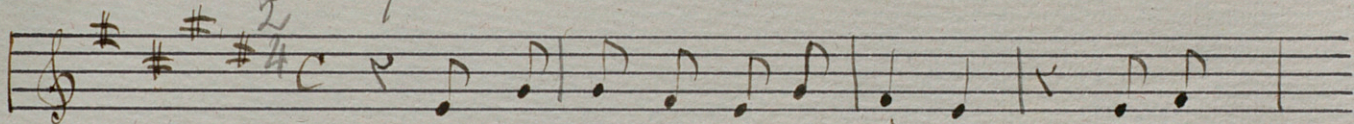
Ell ne planta l'agullada - y se posa a fa oració.
Ell n'arenca l'agullada - ne saltit un riberó.
— Bequeune aygua, mesthessa, — es aygua de molt valor:
els angels del cel ne beuen — y també lo gran Senyor.

Orgeles des Mar. (Rosselló)

Canço' 4

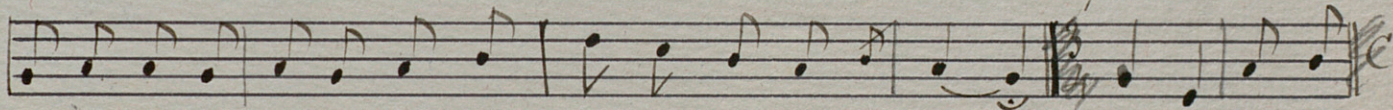
Santa Catarina.

Molt pansat.

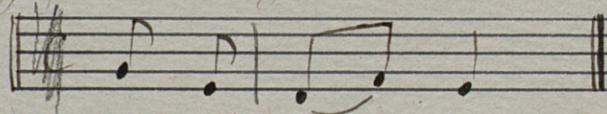

El di-a de Sant Jo-an

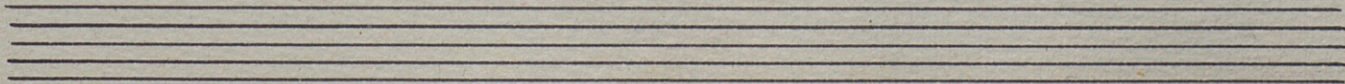
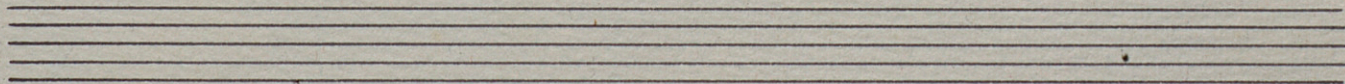
*de'n pas -
pas-se*

~~Ja~~ na don-ze-lla to-ta ves-ti-da de blanch y les glo-ries

van ab el-la.

Santa Catarina

- El dia de Sant Joan, — s'en passeja una donzella
tota vestida de blanc — y les glories van ab ella.
Eotes les hores del dia — son pare l'atoimentava.
que deixes la lley divina — y aprenques la luterana. (mahometana?)
Y ella n'hi fa de resposta — qu'ab Cristó esta desposada.
— E'en faré una roda — de garivets y navajets.
Quan la roda estava à punt — y la santa aparejada,
devalla un angel del cel — ab la corona y la palma.
— Hauras de donarme compte — de la vida qu'has passada.
— La vida qu'he passat jo — no n'es bona ni n'es mala:
set anys n'he fet de mora — y altres set de cristiana.
Set y set ne fan catorze, — Catarina ya finava.
— Eres cadixes n'hi al cel — per tu, Catarina martir

altres tres t n'hi ha al infern - per ton pare y per ta mare.

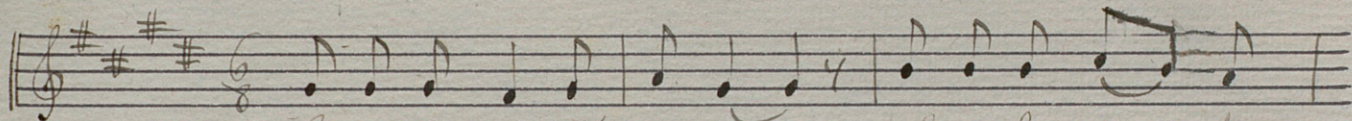
De Sant Pelin de Codines.

En Milà y Fontanals publica aquesta canço en son Roman
cerillo Catalán ab el titol de Santa Catalina (24), tota ella
en castella' excepte cinch o sis versos.

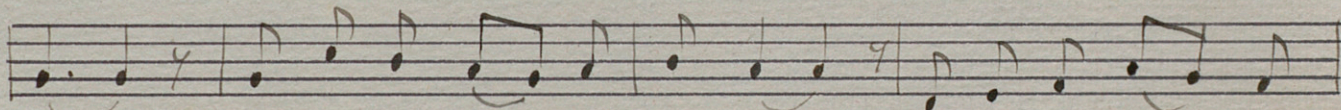
Cansò 5

Los dolors de Maria.

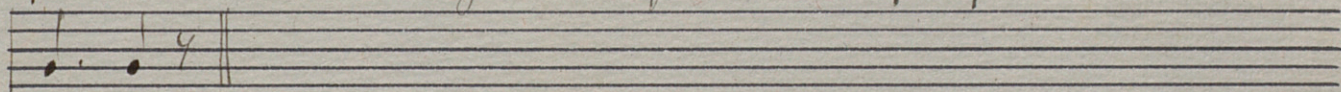
Poch à poch.

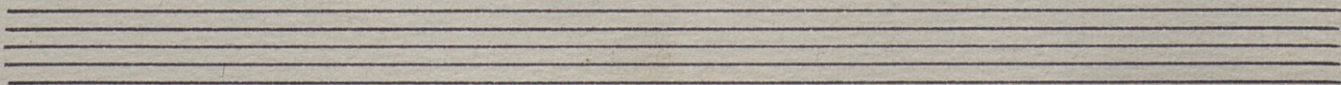
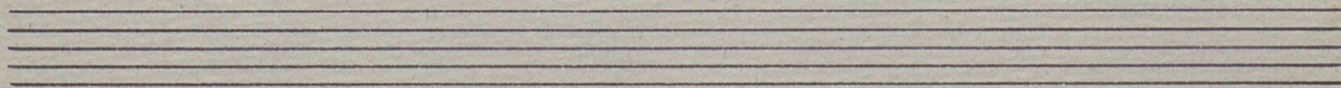
Los do-lors de Ma-ri-a si'ls vo-len con - tem

plar no hi ha llen-gua per-fe-ta per pro-dèls ex - pli-

car

Los dolors de Maria.

Los dolors de Maria
si'ls volen contemplar
no hi ha llengua perfecta
per podèls explicar.

Camiseta de tela
tan blanca y tan gentil,
pensa en los açots de Cristo
que passavan de cinch mil.

Les sabates que'n portas
que'n portas als teus peus,
pensa en los peus de Cristo
clavots en una creu.

Lo cinturó que'n portes
que'n portas al teu cos,

pensa quan lo lligaren
aquells malvats traydors.

Les manilles que'n portas
que'n portas a les mans,
pensa en les mans de Cristo
clavades ab dos claus.

Quan te'n rentas la cara
pera dar mes color,
pensa en la bofetada
que varen dà'el Senyor.

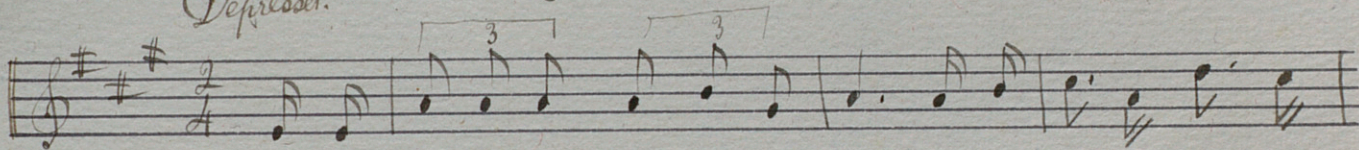
L'escarpidor que'n portas
que'n portas al teu cap,
pensa en lo cap de Cristo
d'espines coronat.

De Berga.

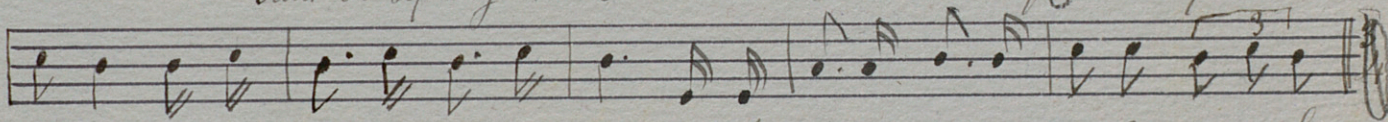
Cansó 6.

La cigala.

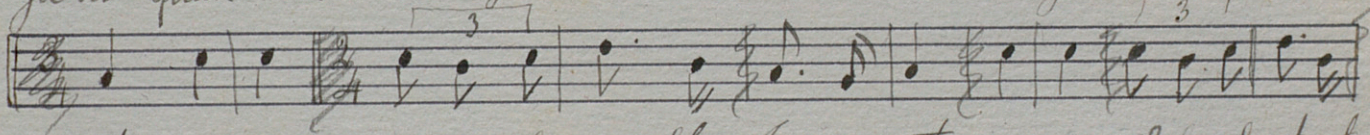
Depresset.

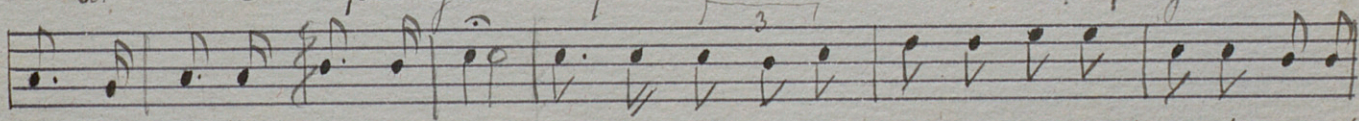
Sant Jo-seph y la Ma-re de Deu van à fa-na pas-se-

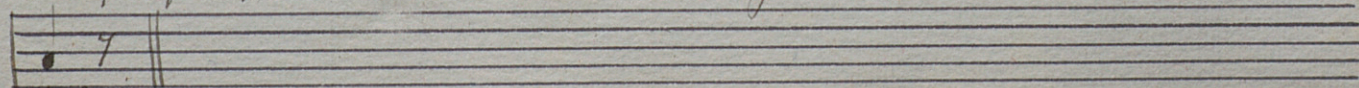
ja da quan ne son a mitj ca-mi sen ten can taru-na ci-ga-la zi-ga-lo.

set arre-ple ga la pa-lla Co-ma-set. arre-ple ga-la to-ta

que fa fret que la-vis-dal Sant Jo-seph y Ma-ri-a la nit santa de Ma-

dal

La cigala (Màdala)

Sant Joseph y la Mare de Deu - van à fer¹ una passejada
quan ne son à mitj camí - senten cantar una cigala

zìgaloset
arreplega la palla comast
arreplegala tota que fa fret
que l'avis val

Sant Joseph y Maria
la nit santa de Màdal

-Cigaleta vols callar? - si no't tiro una pedrada.
La cigala no ho ha sentit - torna à cantar altra vegada
Sant Joseph se n'ha enfadat - ja li'n tira una pedrada;
ja l'ha ferida del bech - y també de sota l'ala
Vingan metges y barbers - per curarne la cigala.
No hi cura pel seu mal - Sant Joseph se l'ha menjada.
Se l'es anada à menjar - al hostal de l'Arençada.

ab un piaronet de vi — y ab un tall de cansabada

zigaloret
arreplega la palla Comaset
arreplega la tota que fa fet
que la Bisbal.

Sant Joseph y Maria
la nit santa de Nadal

De Berga.

Legendaries

11

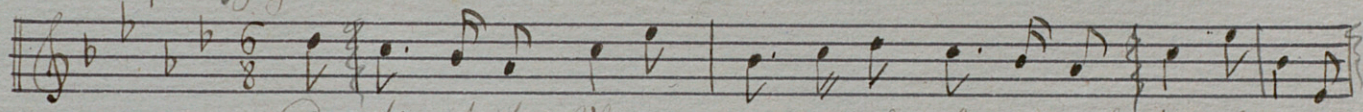
- 7 La esposa rescatada.
- 8 La Francisca ferrera.
- 9 El soldat de les dobles.
- 10 Presa de Figueres.
- 11 La mort de la nuvia.
- 12 Catarina d'Alis.
- 13 Salvament.
- 14 La dida del infant.

- 15 En Cantiro
- 16 El Serraller
- 17 L'hereu de la forca
- 18 Ballades
- 19 Don Joan y don Ramon.
- 20 La filla del Rey de França.
- 21 La desposada ab un mort
- 22 La comtesa morta.

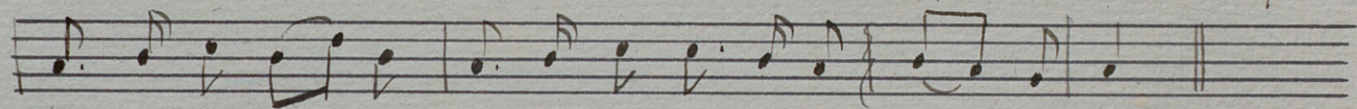
Cansó 7

La esposa rescatada

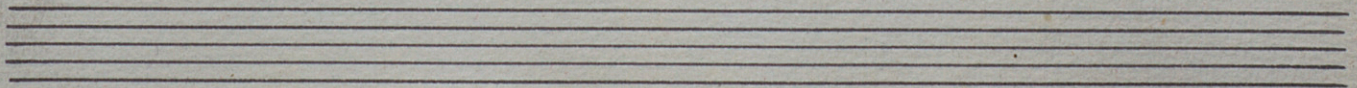
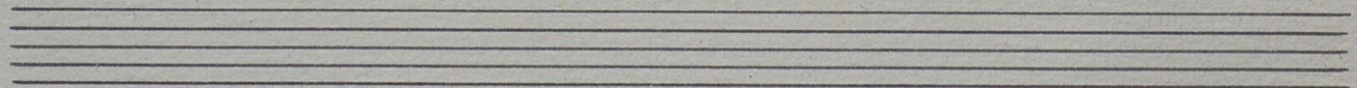
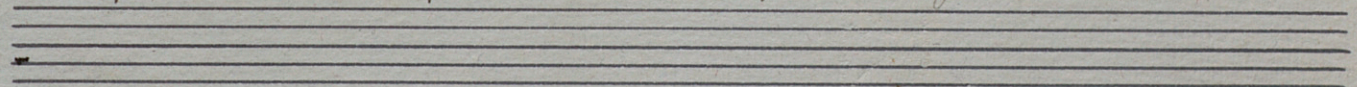
Poch à poch y gronxat.

Pe-ti-te-ta l'han ca-sa-da la filla del Mallorquí de

tan pe-ti-te-ta qu'era no se sap cal sa y ves-tir

La esposa rescatada.

Petiteta l'han casada — la filla del Mallorquí
de tan petiteta qu'era — no se sap calçar y vestir.
Son marit la'n ha deixada — perquè no le'n sap servir;
se'n es anat à la guerra — sols per deixarla engrandir.
Qui la'n té l'Amor, la'n deixa — qui no'n té la'n vol tenir.
Passada ya una setena — lo cavaller fou aquí;
se'n posa à truca' à la porta: «Escrivana, baixa à obrir»
La mare tota plorosa — à la finestra va dir
— «Com baixará la Escrivana — si ya no es per aquí?»
Lo Rey moro se ~~la~~ enduda — lo Rey moro Xalandri.
— Doneume la meua roba: — no'm donen la de soti
sino aquíella mes pobreta — com à pobre pelegrí.
me'n iré de porta en porta — tot capitant del pa y del vi.
Lo primer castell que trova — es del moro Xalandri
Ja la'n ven à la finestra — que s'afanyava à cusir.

80
27
26
27
80

la agulla n'era de plata — lo didal n'era d'or fi.
— Feune caritat, senyora — à un pobre pelegrí.
— Com volen que yo us ne fassa — si tan sols no'n tinc per mi?
E comen demà à les nou hores — à les nou del dematí
que yo serè la mestressa — de tot lo que hi haurà aquí
Lo Rey moro era à la cambra — que tot això va sentir.
— Fes caritat, Escrivana, — à aquest pobre pelegrí;
del pa blanch ya pots donarli — de la tassa del bon vi.
Mentres el pa li servia — ella llença un gros suspir.
— Perquè suspireu, senyora? — Que'm concixeu à'n à mi?
— Ab la cara moreneta — pareixeu lo meu marit
Mentres la tassa li omplia — l'anell li caygué del dit.
— Culliu l'anell d'or, senyora. — Culliu lo vos pelegrí.
— Culliu lo vos Escrivana; — vos ho diu vostre marit.
Si podem fugi' Escrivana — voldrian venir ab mi?
— Si pot ser, que Deu ho vulga — ya fossim ben lluny d'aquí
Ya se'n entran à l'estable — à ensellà'l millor rocí;
ya se'n entran à la cambra — d'or y plata à provehir

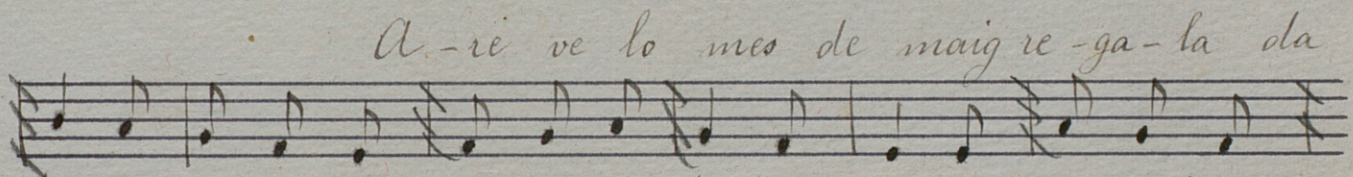
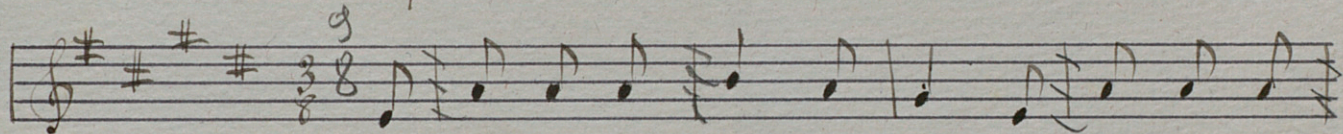
A les dues de la tarde — lo Rey moro es deixondí,
Enu lo cap à la finestra — y'ls ven cap al mar fugir.
— Ay! malvada Escrivanieta! — Lo traydor del pelegrí!
Lo Rey los cona al darrera — y no'ls va poder assolir.
Luan n'es à atravessar l'aygua — el pont se va mitj. partir
— Are si que veig be pobre — qu'es per tu y no per mi;
donzelleta te l'emportes — no ho fora demà al mati.

De Riudarenes.

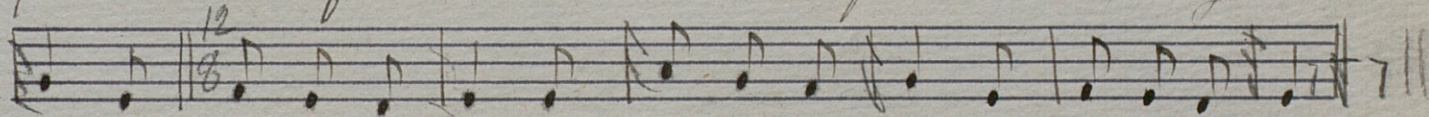
Cansó 8

La Franciscà ferrera.

No massa depressa.

A-re ve lo mes de maig re-ga-la da
pri-ma-ve-ra flo-ri-ran to-tes les flors los cla-vells y

les ro-se-tes A-den a-den Fran-cis-ca ferre-ra. A-den.

La Francisca ferrera.

Are ve' lo mes de maig - regalada primavera,
floriran totes les flors - los clavells y les rosetes.
Alden!

Alden! Francisca ferrera
Alden!

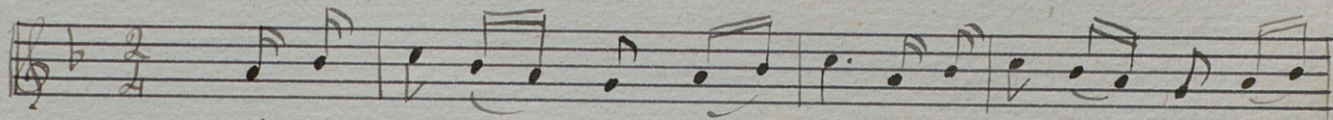
18
/ 14
Floriran los atmetllers - fan la floreta blanqueta;
cantaran los aucellots - per les fresques arboledes;
cantara' lo rossinyol, - la guatlla y la cadenera.
Cambé cantaria yo, - mon amor, si'm deu llicencia;
cantaria una cansó - d'un fadrí y una donzella:
Se'n han patat voluntat de petitesa y grandesa.
Lo fadrí ses fet grandet - casarse volia ab ella;
son pare diu que no ho vol, - sa mare contenta n'era.
- Deu vos quart Josep ferrer, - vostre filla ha de ser meua
si no me la volen dar, - la pendré sense llicencia;

- Llegaré quatre fadrins - tots quatre à la bandolera.
Ya n'agafa 'l botavant - y me li tira al darrera...
- Fadrins seran ben pagats - si'm trayen d'aquest temps
seran pagats ab diners, - moneda barcelonesa.
Al les dotze de la nit - n'hi truncan à la finestra.
- Joseph ferrer, baixa à obrir - que'n tens de picar un fons
y si tu'm baixas à obrir, - te'n faré yo de mansega.
Al primer cop de martell - hes punyalades li frega:
L'una li dona al costat, - l'altre li dona à l'esquena,
l'altre à la boca del cor - qu'es la que li don mes pena.
- Justicia del cel baixen - deume la ratió si es meua
que me n'han mort lo marit - y han robat la filla meua.

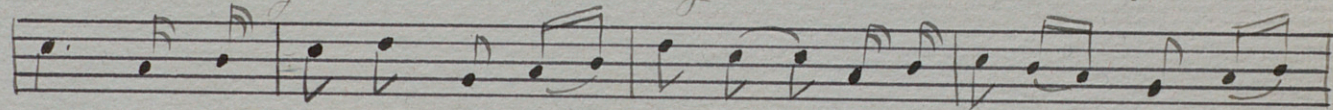
De Riudarenes.

El soldat de les dobles.

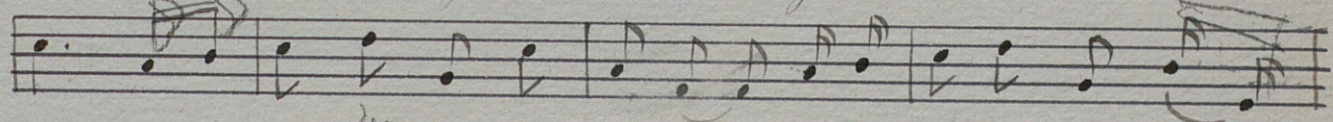
Moderat.

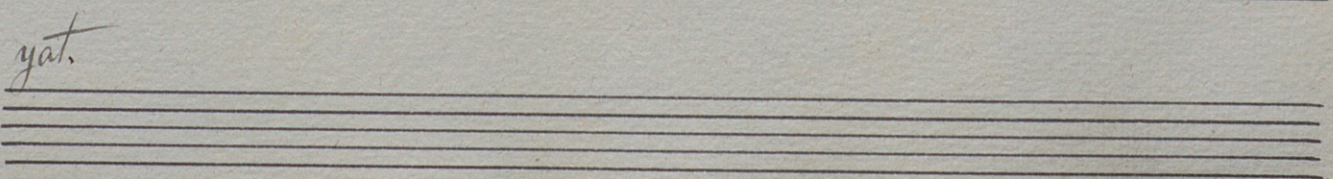
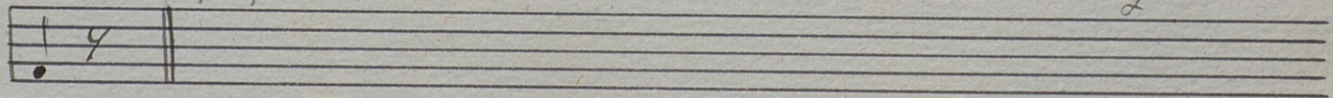
L'any mil cinchcents vin y nou can-so no-va s'ha dic-

tat tre-ta n'es d'un jo ve ten-dre jous di-re la se va e-

dat Mi plas^{sa} n'es-
pla-sa es ta sen-ta da les do-bles m'han engan-

yat.

El soldat de les dobles.

L'any mil cinch cents vint y nou — cansó nova s'ha dictat;
treta n'es d'un jove tendre, — jo us diré la seva edat.
Mi plassa n'està sentada — les dobles m'han enganyat

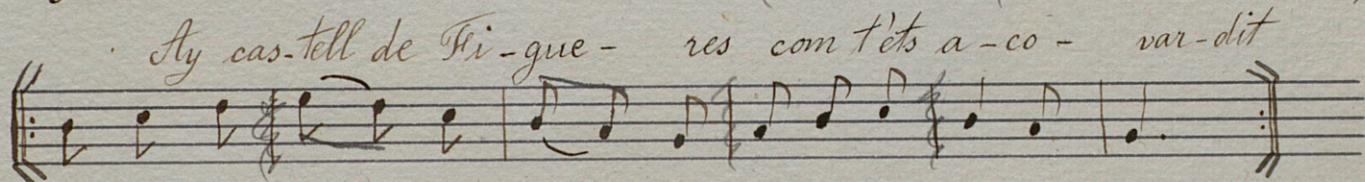
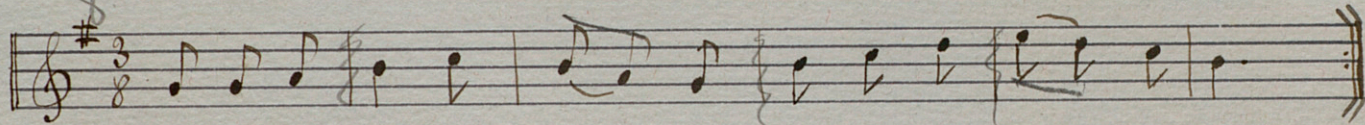
Com han mirat el batisme, — perque vol ferse soldat,
per la raho del batisme — dinou anys li han trovat.
Dich al amo: « Cerquens mosso — que jo me'n sò fet soldat. »
L'amo s'enrabiá y diu: — « En be pla ferte soldat »
— Nostramo ja'm poden creure — que jo us dich la veritat.
Deu anys ha que vaig per mosso — y en res no he avensat
Guanyava dotze pessetes — tot per vestit y calsat
barretina de dos duros — y també un bon calsat
y valsos y contradances — que sempre m'han agradat.

per fer divertir les noyes — les que porto voluntat.
Si no hi plou sempre hi degota — de dinar ja no'n tinc cap.
Me'n vaig a dirho a la mare — li dich que'm so fets soldat.
La resposta que m'ha feta — a mi m'ha molt agradat:
— Vetaqui tres centes lliures — sobre tot fenne bondat.
perque si Deu vol que tornis — tot això hauras aventsat:
no es deshonra'l llinatge — ni fenne cap d'isbarat.
En servir nostre monarca — molts empenys hi han posat;
hi van fills de bones cases — y son ben acomodat.
ve hi pots anar tu que'ts pobre; — porque has d'anar errat?
Qualsevol vaja per mosso — y tu ab lo sabre al costat
passejant la carabina — o'l fusell que t'han donat.

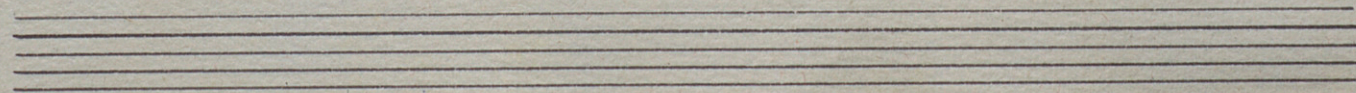
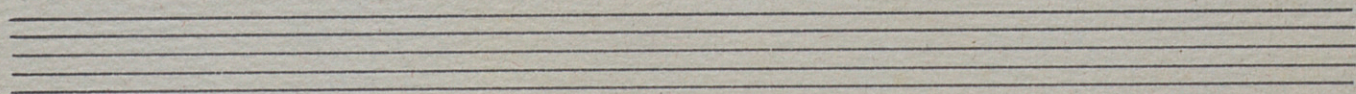
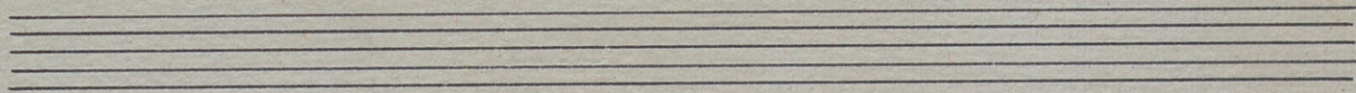
De Collsacabra.

Presa de Figueres

Andantino.

Hy cas-tell de Fi-gue-res com t'ets a-co-var-dit
sen-se ti-rar cap ba-la t'ets dat à l'e-ne-mich.

Presa de Figueres.

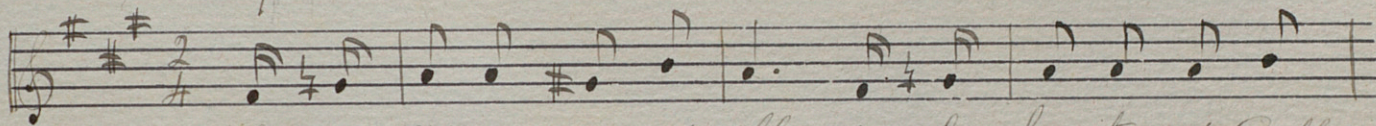
Ay! castell de Figueres — com totets acovardit
Se tirà cap bala — t'ets dat all' enemich.
Els primers qu'hi entraren — foren los miquelots.
Allà ab grans crits cridaren: — « Arresta, espanyolots, »
Quan ne foren à dintre — vingué l' Gobernador
« Au minyons entrequense — tots à la naciò. »

Quines entrades feren — Ribas y Camprodon;
Tots ab una vegada — Sant Joan y Ripoll.
Quan forem à la plassa — varem determinar
D' anarnos dret a Rosas — per pusquè bombejar.
Dos cents canons hi havia — no n' han servit de re
Sino per darne ajuda — als traydors miquelots.
Ay donzelles honrades — donzelles de honor
No tinguen cap paraula — ab gent de naciò.

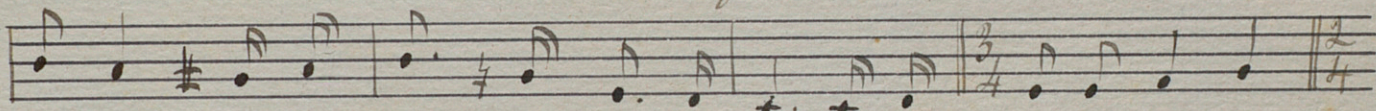
De Collsacabra,

La mort de la nuvia

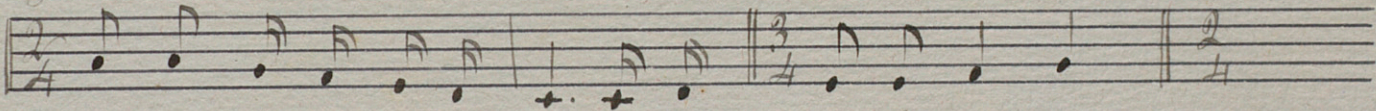
Depresset.

En cu-llia-a un ram de flors à les hor-tes de Bell-

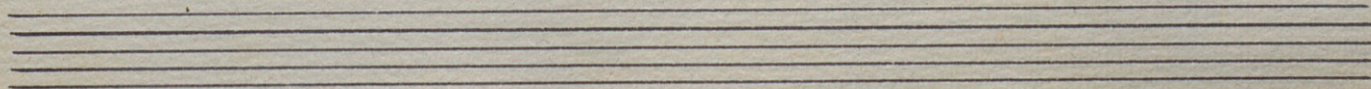
cay-re men-tre l'es-ta va cullint ma la no-ra n'havri-

va-da ta li ra li ra, ta li ra li ra li

ra la ta li ra li ra.

La mort de la núvia.

En cullia un ram de flors - à les hortes de Bellcayre;
mentre l'estava cullint - mala nova n'ha arribada.

ta li ra li ra

ta li ra li ra li ra la

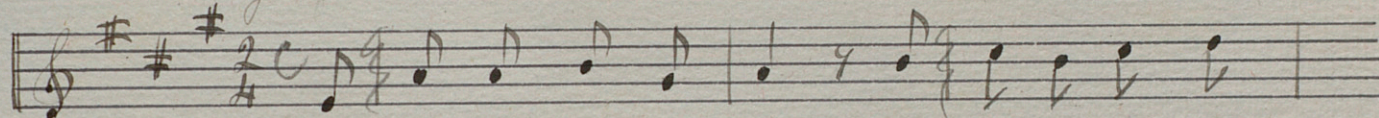
ta li ra li ra

Mala nova n'ha arribat - dir que tinc l'amor molt mala.
Poso la sella al cavall - dret à casa seva anava.
Quan ne soch à mitj'camí, - sento tocar les campanes.
Veig venir un amich meu, - que de presa caminava.
- Me sabrias dir, amich meu, - per qui ~~toquen~~ les campanes?
- Amich meu ja t'ho diré - per la teva enamorada.
Eiro la Brida l' cavall, - cap à casa seva anava.
Aixís que n'entro al carrer - veig mitja porta tancada.

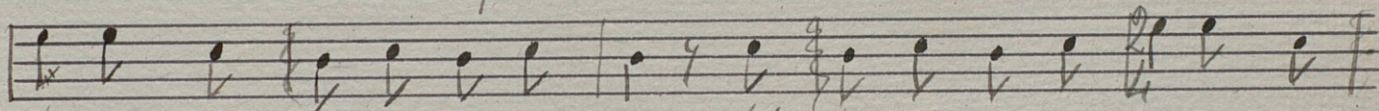
costina negra al balcò — lo meu cor se me n'hi anava.
Jo m'en fují escala amunt — com si ja fos de la casa.
Al ser à dalt del reptà — me la veig amortallada;
ja me li agenolló als peus, — ja li destapó la cara.
— Amor meu no'm toquispas — que jo'n fora condemnada.
Vesten à baix al celler — trovaràs la meua mare;
digues que't donga les claus — les claus de la meua caixa.
trovaràs un anell d'or — de set pedres virolades
trovaràs un mocador — tot brodat d'or y de plata.
En el calaixó del mitj — trovaràs les arrecades,
en el calaixó de baix — trovaràs l'anell de plata,
y lo ret de carmesí — desrota la roba blanca.
Després ves à cal fuster — digas que'm fassin la caixa
que la fassin un pook gran — per que'ls dos hi poguem cabre.

De Collsacabra.

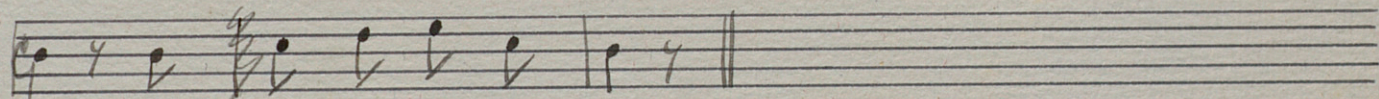
Catarina d' Alió.

Mozut.

So - ta'l pont d'A-li - ó Ca - ta - ri - na ren -

ta - va pas - san tes ca - va - llers tots tres la sa - lu - da - ran e

dor Ca - ta - ri - na l'a - mor.

Catarina d' Alió.

48 Sota 'l pont d' Alió, — Catarina rentava;
passan tres cavallers, — tots tres la saludavan.

Odor

Catarina l'amor.

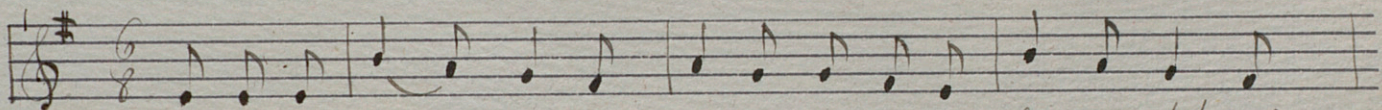
Li diu el de devant: — « Esta fa 'l cos de dama »
La 'n respon el del mitj: — « Jo la 'n tingues en cambra
en llit encortinat — la flassada d' Holanda »
Respon el de darrera: — « Fora malaguanyada,
~~si~~ tenia marit — seria castigada »
La sogra es dalt del pont — que tot s'ho escollava
La sogra s'en va a casa — y al marit ho contava.
Quan Catarina arribà — molt fello' l'encontrava.
L'agafa per un bras — y a la cambra la tanca.
De tants cops que li ha dat — al llit se'n es posada.

Al cap d'un' hora ó dos, — la sogra hi ha pujada.
— Ja t'en dich Catarina — be seràs delicada;
per un bofet ó dos. — al llit te'n has posada.
— Be flassa de bofet — bofet y bofetada;
miren el paig del llensol — y la blanca flassada
miren à sota 'l llit — la sang com hi regala.
— Ja t'en dich Catarina — quin testament fas ara?
— El testament que faig — no us agradarà gayra:
Mon marit fos penjat, — ma sogra fos cremada,
la cendra que faran — dalt del serrat ventada.

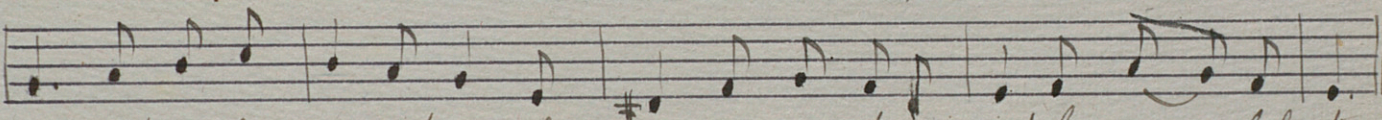
De. Collsacabra.

Salvament.

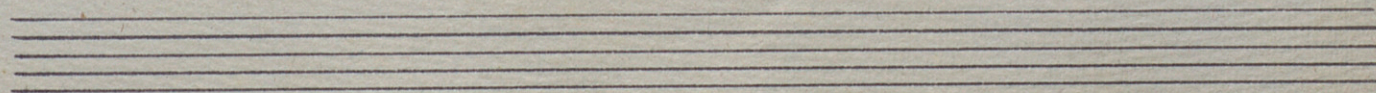
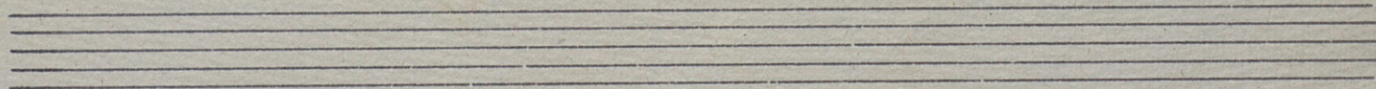
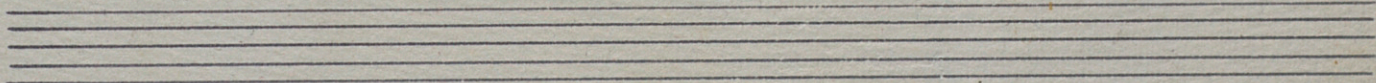
Moderat.

Un bas-ti-ment de Mar-se lla va cap à la cin-tat d'O-

ran set anyshan a ^{any}nat ^{any}borras-ca man-te-ni-ment los van fal-tant

Salvament.

Un bastiment de Marsella - va cap à la ciutat d'Eran;
set anys han anat ab borrasca, - manteniments los van faltant.
El patró de la galiona - palletes curtes fa tirar;
tot tirantne les palletes curtes - la mes curta li pertoca
- Qui serà lo gallardo mosso - que la vida me'n salvarà?
Li'n daré una de mes filles - y un bastiment sobredaurat
- Yo seré lo gallardo mosso - que la vida li salvarà.
- Qui'm vulga à mi salvar la vida - creueta amunt ha de pujar
Juan n'es al mitj de la creueta - lo gallardo es fosa à plorar
- De que plores gallardo mosso? que no veus res per nos salvar?
- Yo no veig sino cel y aygua - y les onades de la mar.
- Puja, puja, gallardo mosso - molt mes amunt has de pujar
Juan es al cim de la creueta - el gallardo es fosa à cantar
Veigs els turons de Marsella - y les montanyes blanquejar
y també una capelleta - à la voreta de la mar

Si podem eixir d'aquesta — l'anirem a visitar
Si n farem un sant retaule — y un altar sobredaurat
y quan los mariners hi passin l'aniran a visitar.

De Sant Felip de Codines.

La dida del infant.

Dolsament gronxat.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef and a 6/8 time signature. The melody consists of eighth and sixteenth notes. The second staff continues the melody, featuring a key signature change to one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The third staff shows the end of the piece with a double bar line.

L'in-fan-to' no vol ca-llar ni en bressol ni en ca-
di-ra ni me-nos ab un prom d'or que la di da li te

ni-a.

La dida del infant.

L'infanto no vol callar - ni en bressol ni en cadira,
ni menos ab un pòm d'or - que la dida li tenia.

La dida ne fa un gran soch - per veure si dormia;
ab l'ardoretà del soch - la dida s'es adormida.

quan la dida's desperta, - trova l'infant cendra viva.

La dida ne fa un gran crit: - ¡Valgam la Verge Maria!

que si vos no m'ajuden - hauré de morir aqueix dia.

Verge si'm torneu l'infant - corona d'or vos faria.

y à vostre fillet precios, - corona de plata fina.

Estant en eixes rahons - un patge del Rey arriba.

- Dida, que'n tenian vos - de que esteu tan afligida?

- He perdut lo pòm d'or - lo mes bell que'l Rey tenia.

- Dida heus aquí diners - compreu-ne altre à la botiga.

- Com lo pòm que jo he perdut - no'n venen à les botigues.

51
183
14

Quian ella es à mitj carrer - troba la Verge Maria:
- Verge si'm torneu l'infant - corona d'or vos faria
y à vostre filltot precios, - corona de plata fina.
- Corneusen prompte al palau - no estigan tan afligida.
allí trabareu l'infant - que tot sol ne fa joguines.
Se'n torna dret al palau - troba al rey ab la regina.
- Mont teniu, dida, l'infant - que'l rey veurelo volia?
- Posadet dins del bressol - jo l'he deixat que dormia.
Estant en eixes rahons - l'infant sent plorar la dida;
ja se'n fuja escala amunt, - ab una gran alegria;
ja se'l ven dins del bressol - dins del bressol fent joguines.
- ¡Vàlgam la Mare de Deu! - ¡Vàlgam la Verge Maria!
Les promeses que us he fet - totes vos les compliria.

De Sant Felin de Codines

En Cantiró.

Pausat.

Handwritten musical score for 'En Cantiró'. The score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 6/8 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics 'Som so fill de mon-ta - gut ya-lli tinch el sant ba-' are written below the first staff. The second staff continues the melody with eighth and quarter notes, ending with a double bar line and a repeat sign. The lyrics 'tis ma a-lli tinch un pa-rea-mat ' la' are written below the second staff. The third staff continues the melody with eighth and quarter notes, ending with a double bar line. The lyrics 'ma-re que m'hacri-at tots los di-as de ma vi-da' are written below the third staff. The score is written in a cursive, handwritten style.

Som so fill de mon-ta - gut ya-lli tinch el sant ba-
tis ma a-lli tinch un pa-rea-mat ' la
ma-re que m'hacri-at tots los di-as de ma vi-da

En Cantiró.

Jo'n so fill de Montagut
i allí tinch el sant batisme;
allí tinch un pare amat,
la mare que m'ha criat
tots los dias de ma vida.

Jo m'en vaig anar a Clot
sols per aprendre d'ofici;
si m'en so enamorat,
al carrer de sant Bernat,
d'una gentil Margarida.

Sempre m'en esta dient
ma esposa Margarida
que deixi esta el robar
y m'en fiosi à trevallar
que deixi la mala vida.

Quan jo anava pèl meu
la gent d'aució em cridava
y ara que'n som en presó
tothom m'en crida l' traydor
per formarmen la sumaria

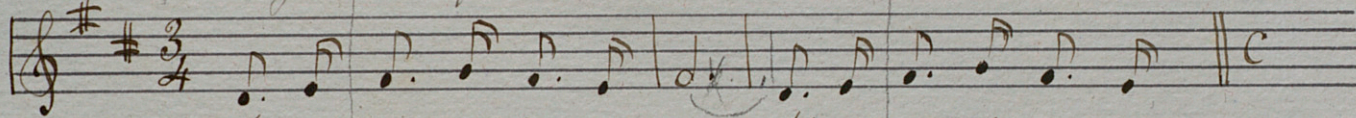
Oh! cansó, qui treta t'ha?
oh! cansó, qui t'ha dictada?
Es estat en Cautiro,
mentre estava à la presó,
ell mateix se la dictava.

De Sant Felip de Codines
A Aució se diu en el sentit de persones que desempeyan autoritat: pro-

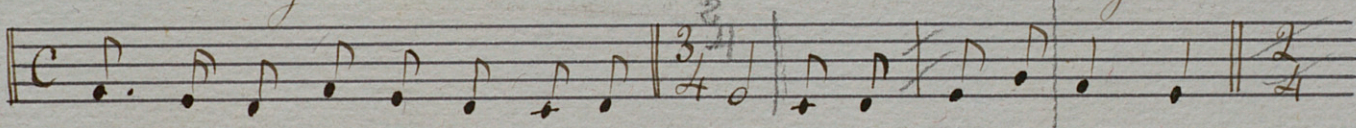
vablement s'ha format la paraula del tractament de ussia.]
Es una qüestió que haurà de ser resolta pels filòlegs.

El Serraller.

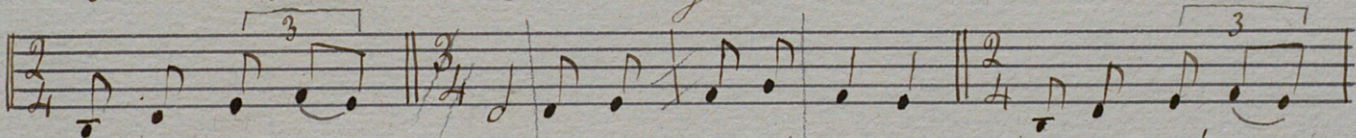
2/4 Energich pero pausat.

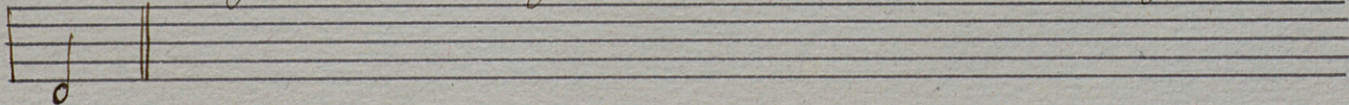
Minyons si vo-leu ve nir tindreu vi-da re-ga-

la-da no ma-ta-rem á nin-gú si no es-cu-ra rem but

xa-ques Ay! a - mor ay! a - mor de mes en tranyes ay! a -

mor.

El Serraller

Miryeons si volen venir, — tinchen vida regalada;
no matarem à ningú, — si no escurarem butxaques.

Ay! amor
ay! amor de mes entanyes
ay! amor.

h

La sortida que n'ha fet, — la rectoria de Malla.

— Au Rector, volem diners. — «Ay! trist de mi, no'n tanch gayres.»
El Rector els ha preferit — una porció d'alhajes.

Ja se'n van à can Bulló — y demanen unes cartes.

Ja se'n posan à jugar — una sivella de plata.

Mentres n'estaven jugant, — ells ab ells se barallavan.

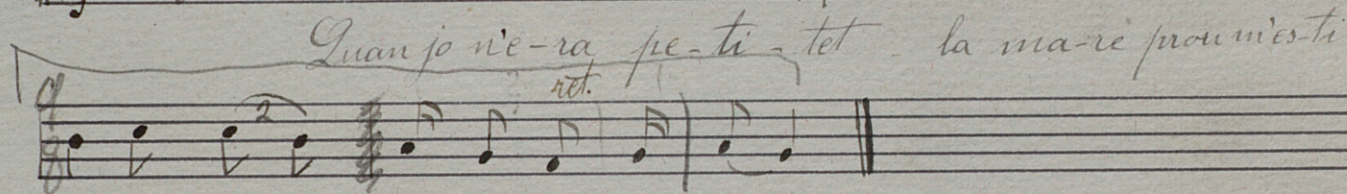
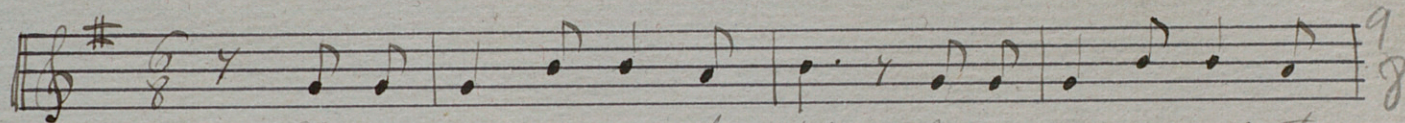
Quan l'hostaler veu això, — a' n ell no li agrada;
ne fa anar un mossó à Vich — dient que à casa té lladres.

Que hi vagin cinch cents soldats—y cinch cents homes ab armes.
Arriuant a can Bulló,— la casa n'han envoltada.
Els en criden «alto al Rey»;— resposta no'ls han tornada.
Non hores va durà'l foc,— cinch soldats escalabrarem;
de nosatres nomes un— y al hospital el portarem.
El traydor de don Felip,— quina'ura se'n ha pensada!
d'anarsen a punxa'ls fers— ab la punta de l'espasa.
La primera va sofrir,— la segona gemegava,
la tercera va sortir;— lo trabuch ne disparava.

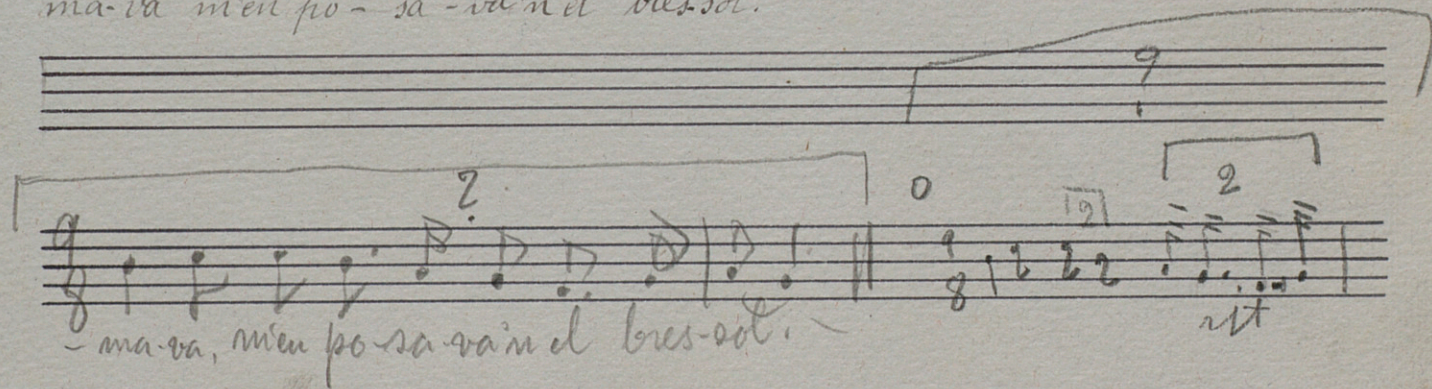
De Sant Felip de Codines.

L'heren de la forca.

Dolsament bressol.

ma-ra m'en po-sa-ra'n el bressol.

ma-ra, m'en po-sa-ra'n el bressol.

L'heren de la força.

53

Quan yo n'era petitet
la mare prou m'estimava
m'en posava en el bressol.

A

18
17
16
15

m'en posava en el bressol
quan dormia may plorava
à set anys filava al torn
y als nou cardava llana;
als onze m'posi à robar;
als tretze la vida mala
y als quinze m'confessi
à un fraret que predicava.
Quan soch à mitj confessar
d'un mal de mos camarades.

El fraret me deixa estar
y à dir missa sen anava.
Quan ne foren llevant Deu,
ni tiro una escopetada.

«Agafeulo à aqueix traydor;
que l'iglesia no li valga»
Si à mi l'iglesia no'm val,
valga'm el sant reliquiari;
si l'reliquiari no'm val,
que'm valguin les meves cames.
N'he saltada una parot,
feya nou canes d'alsada
y encara à demes d'això
no hi havia quatre d'aygua,

y allí assota d'un ratet
la vida me'n he salvada.

A les dotze de la nit
ya trucava à ca ma mare.

— D'hont veniu vos lo meu fill?
males ordes correu ara.

Diu qu'heu mort un sacerdot
~~mentres~~ la missa resava.

— Mare no crequeu això;
miren que us han enganyada,
que si això fos veritat
yo no fora dintre Espanya.

Estan en aixes rahons

[Aquesta cansó, recollida a Sant Feliu de Codines, es molt típica donchs
es la única qu'he trobat, de caracter popular, que continga no mes
tres ~~versos~~ ^{versos} en cada estrofa.] (Nota del col·lector)
Segurament que a la melodia hi falta un vers.

una carta ens arripare

La carta n'era per mi
lo sobrescrit per la mare

Que m'en volian fer heren
de la plaria de Cerdanya

« V aquí dalt en un fossar

tens una casa parada

una casa ab tres pilans

sense sostre ni taulada

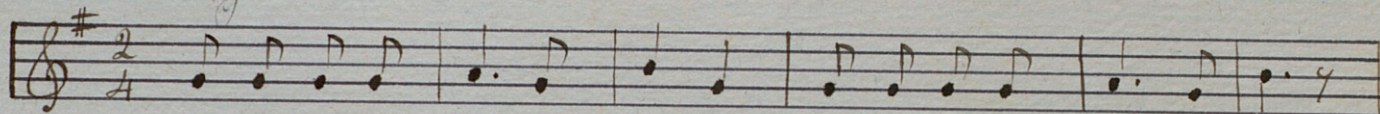
que de dia hi toca 'l sol

y de nit la lluna clara:

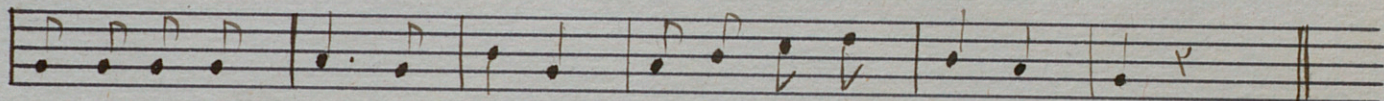
vingui d'allà hont vingui 'l sol
sempre 't tocarà la cara.

Ballades

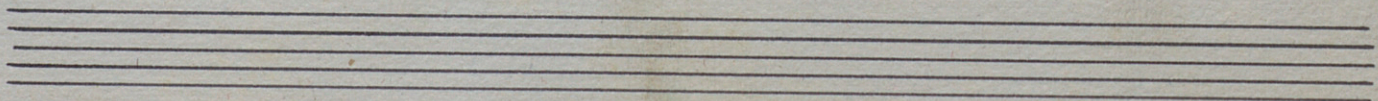
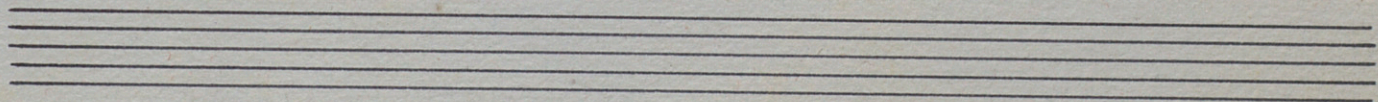
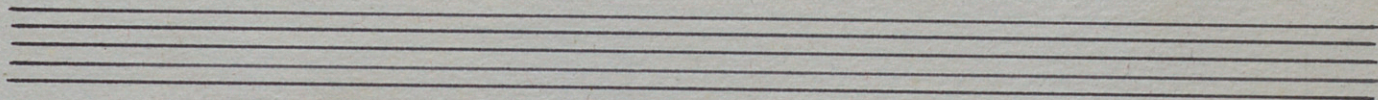
Mogut.

So-ta l'o-li-ve-ra n'e-ra so-ta l'o-li-ve-ra esta'

un di-a cu-llint o-li-ves la mu-si-ca sent to-car

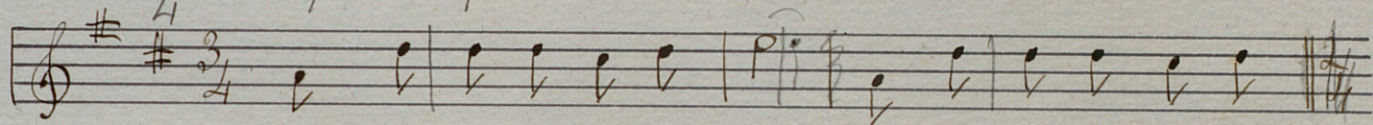

Ballades.

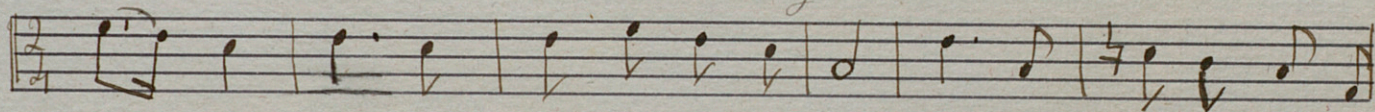
- Sota l'olivera n'era — sota l'olivera esta,
un dia cullint olives — la musica sent tocar.
- A la plassa hi han ballades — ay, mare deieu mi anar;
com que soch tan boniqueta — ballador no'm faltará.
- No hi vagis Catarineta — ton pare esta' per arribar.
- Can si arriba com no arriba — a la plassa ruyanan.
- Ahont es la Catarina — que no hi siga per sopar?
- Es a la plassa que balla — que balla ab el seu germà.
- Les criades son xerrayres — no les poden fer callar.
- No n'es a la plassa, no — qu'es al carré a festejar.
- Prompte mana a les criades — que la vagin a cercà
- Ya l'agafa y la lligarrota — al peu del llit la lliga
- La primera garrotada — per morta la va deixar.
- De Sant Felip de Codines.

Don Joan y don Ramon.

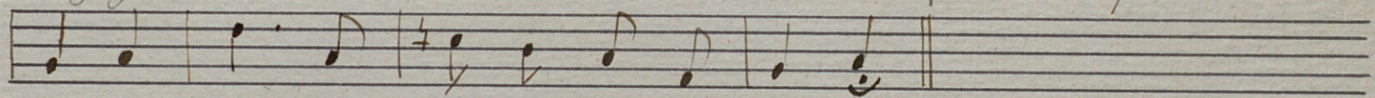
Molt poch à poch.

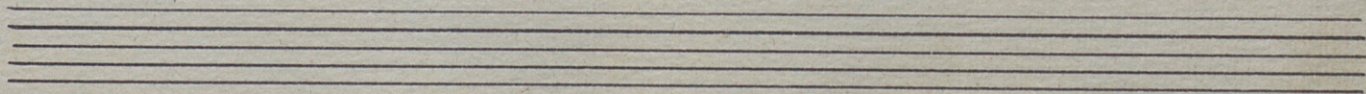
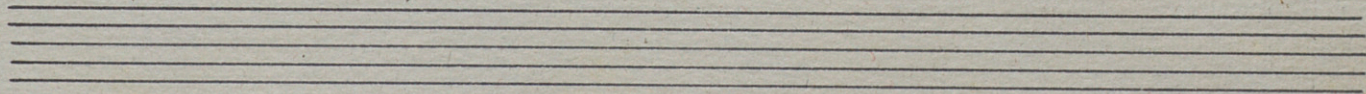
A les ba-ta-lles del Rey n'hi van molts no'n tor-nen

gay - res no'n tor - nen si no'ls he - reus que son fills de bo - nes

ca - ses que son fills de bo - nes ca - ses.

Don Joan y don Ramon.

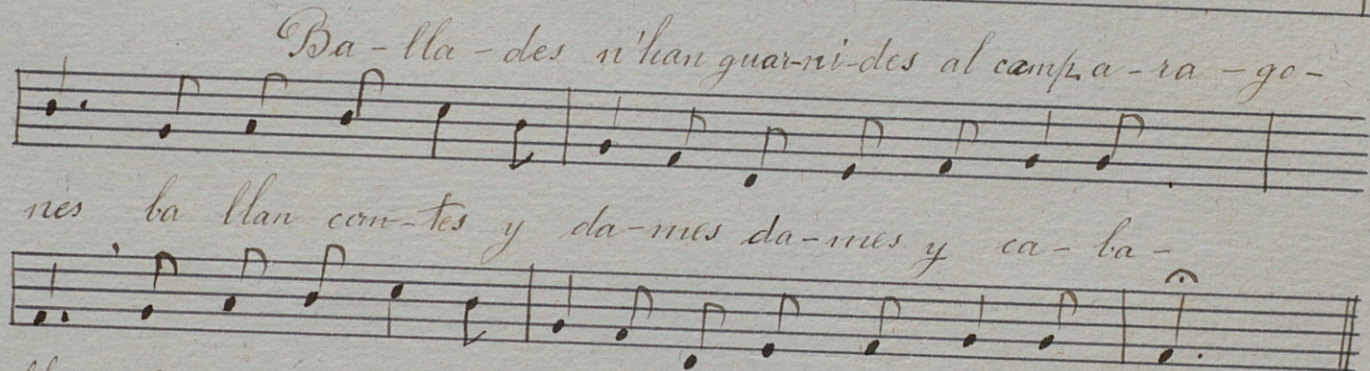
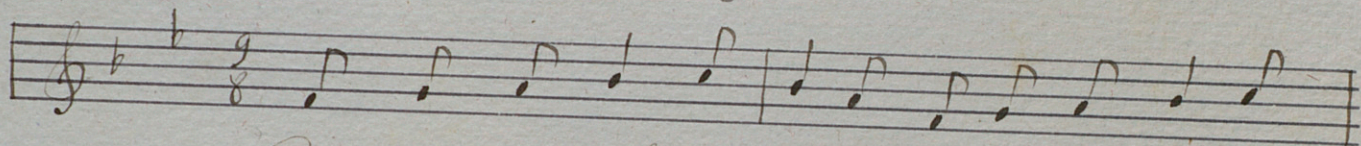
A les batalles del Rey — ni van molts nom tornan gayres;
nom tornan sino 'ls hereus — que son fills de bones cases.
Ay! mare jo n'he tornat; — trist de mi! no viurè gayre.
Entre jo y el meu cavall — portem vint y nou llançades;
el cavall porta les nou — trist de mi! porto les atres.
Ay! mare meume a fè'l llot — en el replà de l'escala.
El cavall morirà à nit — yo jo à part de matinaida.
Al cavall l'enterraren — à tres passes de l'estable
y à m à mi m'enterraren — à devant de Santiago.

Malgrat esser publicada en diferents llocs escrich la lletra
tan incompleta per deixarla tal com me va ser can-
tada à Sant Felin de Codines.

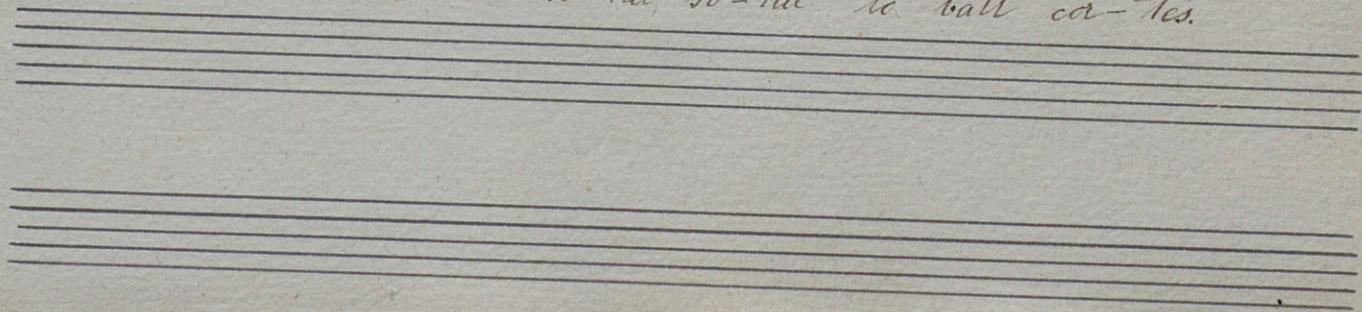
La filla del Rey de Fransa.

Moderat.

Cansó 20

nes ba llan com-tes y da-mes da-mes y ca-ba-
lles So-na vi-o-la so-na so-na le ball ca-tes.

La filla del Rey de Fransa.

Ballades n'han guarnides — al camp aragonès;
ballan comtes y dames, — dames y cavallers.

Sona viola sona
sona lo ball cortes.

X Hi balla una senyora — ningú no la coneix,
lo ballador que hi dança — prou sab ella qui es.
Lo ballador que hi dança — richom aragonès
se'n ha emportat la filla, — filla del Rey francés.
Des qu'es à llunyes terres — s'anyora y s'entristeix;
per veure d'alegrarla — aquesta dança n'es. X

La saya qu'ella porta — no se'n farà cap mes;
set sashes la tallaren, — cusintla viint y tres.

A cada punt d'agulla — la seva perla hi es.
A cada plech de roba — hi penja un ramellet.

Des que porta la saya — suspira encara mes.
 — De que ploren la dama? — dama de que ploren?
 — Pensava ab los meus pares — que no'ls veurè may mes.
 — Si ploren vostre pare; — los maros lo'n han pres.
 Si ploren vostra mare, — temps ha que morta n'es.
 Si ploren los germans, — dels quatre n'han mort tres.
 — No ploro los meus pares, — no ploro'ls germans meus;
 me dolch de la cintura, — de tan estreta qu'es.
 Deixeu-me 'l punyal vostre, — que be l'afluixarè.
 Quan ella té'l punyal, — al mitj del cor se'l met.
 — Matxut fo punyal — punyal y punyal; —
 m'en ha morta la dona — que jo estimava mes.

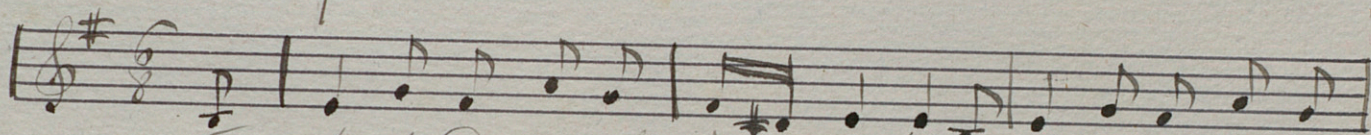
De Col·lacabra.

La lletra d'aquesta bonica cançó ha sigut publicada ben completa per l'Aguiló en son Romançer. (pag 33)

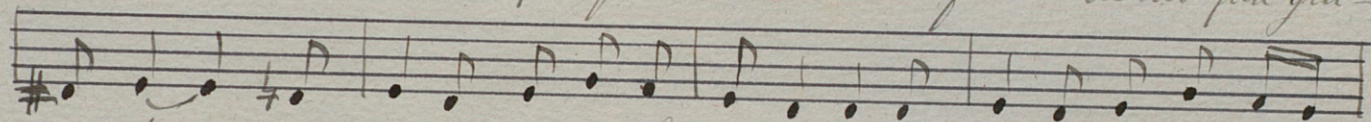
La desposada al un mort.

Cançó 21

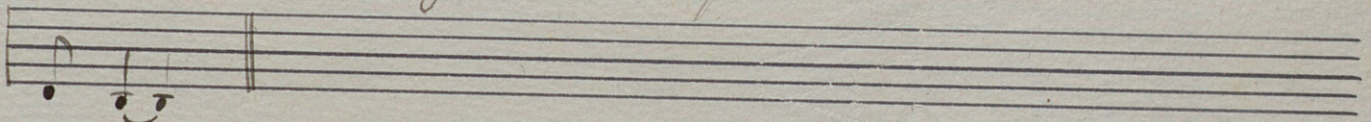
Molt pausat.

Fes - tes de Pas-qua flo-ri - da fes-tes de Pas-qua gra-

na-da com mes grossa n'es la fes-ta n'es-tich mes des-con-so

la-da

La desposada ab un mort.

Festes de Pasqua florida, — festes de Pasqua granada;
com mes grossa n'es la festa — n'estiche mes desconsolada.
Per esser filla del Rey, — be som prou desgraciada:
del primer festejador — vaig quedarme ^{en}morada.
Qualque nit venia à veurem, — d'amagat aci fujava,
y una nit, tot festejant, — lo meu aymador finava.
A una cambra lo tanqui — hont no entràs persona nada;
set anys le'n he tingut mort — guardat à dintre una caixa.
Cada dia dematí, — cada dia 'l visitava,
y com si encada fos viu — tot quan feya li comptava.
Ab vinblanch y aygua de roses — jo li rentava la cara,
y ab flors fresques cada dia — cada dia jo 'l tapava.
Totes les festes de l'any — la roba li som mudada,
pentinantli los cabells — y renovantli les gales.
Quan ve 'l dia del arneig — o qualque guerra soptada,

com a valent cavaller — jo les armes li posava;
a la cinta 'l punyal d'or, — en el bras l'escut de plata,
y l'esprasa en el catat — a punt d'entrar en batalla..

Un dia, per mes fortunes, — viu que tot se desnava,
desnossanse tots els ossos — de ses carns un temps tan blanques
Les mans saltaren dels braços — y a les meves mans quedaren.

En tocarlo s'en va en piols — piols fina que se'n du l'ayre
Ay! que fare', mesquineta — per soterrar est calabre?

Si ho dich a mon pare 'l Rey, — es home pera matarme:

Si la meua mare ho sab, — sempre mes viurà ab gran ansia
y sempre dirà de mi: — ay! filla desgraciada!

Si ho dich a'n els meus germans, — me tindran per deshonra
y devant les germanetes — aniran a bescantar-me. ^(da)

Si se'n adona 'l Veguer, — es capaç per agafarme
y devant de tot lo mon — los meus pecats se declaran.
Mes val que no diga res — y que sufresca per l'ara.

Deu do mes sort que a'n a mi — aquí viu enamorada!
Estant en tal pensament — a sa finestra quaytava
ven venir un pelegrí — que anava al sant romiatge.

— Pelgrí, bon pelgrí — escoltaume una paraula
 volen soterrar un mort — que'n tindreu molt bona paga!
 La l'enterrare, Senyora — siga pab paga o sense paga;
 à quin' hora puich pujar — que siga hora retirada?
 — A les dues o les tres — una hora abans de l'aurba.
 Com hi pujà 'l pelgrí — llàgrimes de sang plorava.
 — No fos pel dir del castell — jo aniria à acompanyarte
 Al baixarne 'ls primers graus — ja li'n dona una abraçada
 Com va esser al replà — va dir aquestes paraules:
 — No trigare' gayre temps — que ab tu no estiga enterrada.
 ¡ Adieu, espill de ma vida — adieu, cor de la meua ànima!
 En el darrè escaliró — cau morta la desdixada.

La tonada d'aquesta cansó ha estat recullida à Sant
 Pelin de Codines ab la lletra castellanizada que mes avall copio.
 L'incorrecció de dita lletra ha fet qu'adoptes, sense cap exemplar,
 la que ab el mateix titol publica l.'Aguiló' en son Romancer
 pag. 329, que s'avé perfectament ab la meua tonada.
 En Milà en el Romancerillo en prosa quatre variants totes elles castella-

nisades.

Tres hijas tenía el Rey
totes tienen nombrada
la una li diñhen Silva
l'altra la dicen Silvana
l'altra se dice Ventura
Ventura desventurada.
El primer hombre que ha visto
n'ha quedado enamorada
Siete años l'ha tingut muet
dintre una cambra tancado
pentinantli sus cabellos
també' rentantli la cara
totes les fiestas del año
la camisa li mudava.
Un día por más fortuna
mentres li estava mudando

s' aixeca una pols molt fina
y'ls ossos desconjuntados

Ay! triste de mi más triste

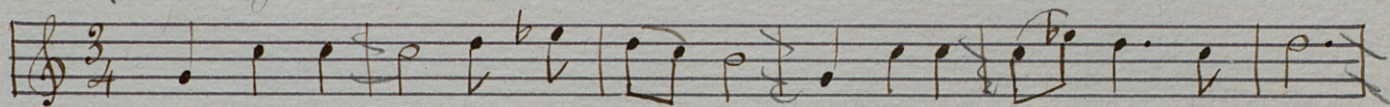
Ay! triste desconsolada.

Si lo digo à mi padre
es hombre para matarme;
si ho envío à mi madre
es mujer por castigarme;
mis hermanos son pequeños
no los ho puedo enviarlo.
Mentres estava discurriendo
veix venir un labrador,
por las calles va passant.
— Labrador bon Labrador
vol escuchax una palabra?

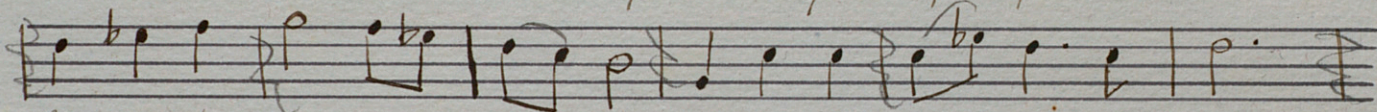
- Ay! si. ja cert senyora
dues ne puelo escoltarles.
- Voldria enterrar un inueto
que sera muy bien pagado?
- Jo l'enterrare, senyora
ab paga com sense paga
y en baixando la escalera
ella n'hi feya un abraço
- No fos pël dir de la gente
te vindria a acompanyarte.

La comtesa morta.

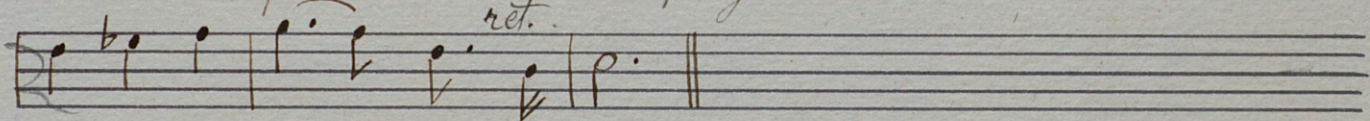
9_u Melangios.

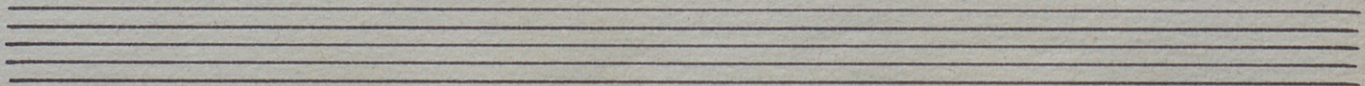
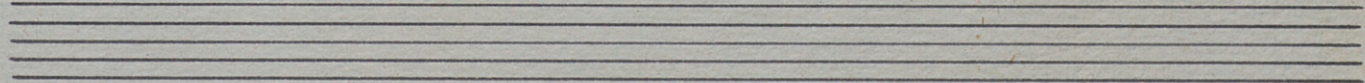
A-hont es la me-vaes-po-sa que tempo ha que no l'he vist

La hos-traes-po-sa n'és mor-ta que jo l'he vis-ta mo-rir

que jo l'he vis - ta mo-rir.

La comtesa morta.

— Ahont es la meua esposa? — que temps ha que no l'he vist.

— La vostra esposa n'es morta — que jo l'he vista morir.

3 N'hi han fet una mortalla — qu'es daurada d'or de l'fi;

2 les atxes que p'r ella creman — l'iglesia fan resplandir.

— Me'n vaig a la sepultura — que d'ella'm vuy despedir.

Ab la punta de l'esposa — la sepultura'n va obrir.

— Ahont era 'l caballer — quan de mi no's despedi?

— N'era dintre 'l camp d'Oliva — que no vaig poder venir.

No'm dirà la meua esposa —quina pena es el morir?

— Visqui, visqui 'l caballer — qu'è gran pena es el morir!

Caseus, caseus caballer — terreu l'licencia de mi.

La muller que tindreu vos — estimeula mes qu'à mi;
aj als fills que tindreu vos — presentos el nom de mi:

quan los cridi qui los cridi— tindreu memoria de mi.
Marxi, marxi'l caballer— que me'n tinch d'anar d'aquí.
les portes del cel son obertes— son obertes pera mi
els torrents que vos me davau— tot son glories pera mi.

Aquesta cansó l'he sentida cantar també comensant ab
aquets versos, barreja informe de paraules acastellanades y afran-
cesades:

{ Deu lo quart el caballero— una nova li porti
la nova que jo li puerto— tristesa li donaré
Que se'n trega aquestes gales— qu'es vesteixi d'endole'
té la seva esposa morta— enterrada de después.
Veritat lo caballero— que jo l'he vista morir.

En Milá y Fontanals, en son Romanceroillo Catalán, la publica,
ben incompleta, ab el titol de «La condesa muerta.» (227)

Una altra ve
dula afegint-li els versos
317 de l'edició i no fent-ne

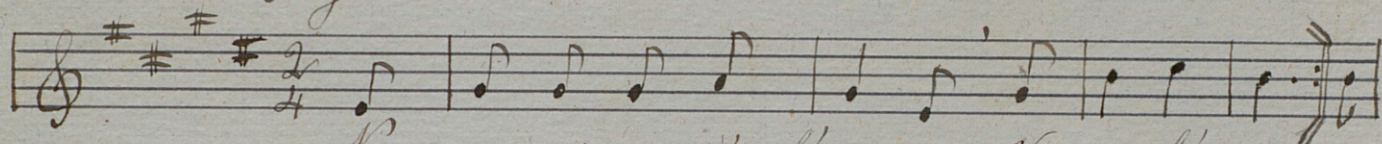
Amorosos

111

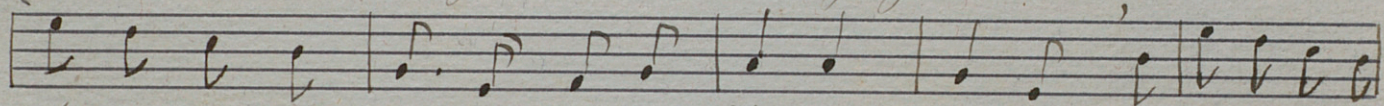
23	Llarga estada	30	El soldat y la pastorel-la
24	La cileta	31	La Pastora
25	Baralles	32	Desengany
26	L'aucellet	33	La carteta
27	El dia de Sant Joan	34	El frare blanch
28	Els tres d'allayres	35	La Corseta
29	La escapada	36	Corranda
		37	La veu del tambor.

Llarga estada.

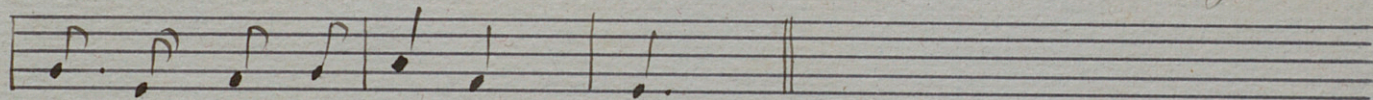
Alegre.

No - yes qu'a-nen à l'ay-gua Vi-va l'a-mor no

tri-guen à tor-nè que vi-va l'a-mor vi-va no tri-guen à tor

-nè que vi-va l'o-ran-gé.

1

Llarga estada.

Noyes qu'anen à l'aygua

Viva l'amor

no triguen à tornè.

que viva l'amor, viva
no triguen à tornè.

que viva l'orange.

Si n'hi es anada una, — set anys hi estigué.

Al cap de la setena — la noya va tornè.

Al hostal de la Peyra — prengueren allotjè.

Pregunten à l'hostesa — que hi farà per sopar.

— Hi ha perdins y goatlles — pollastres en llardé.

y mentres que sopavan — l'hostesa suspirè.

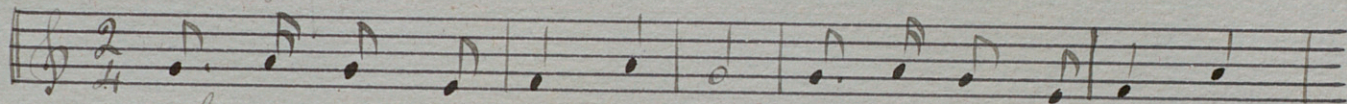
— De que suspira hostesa, — de que suspira ustè

- N'he perduda una filla - m'apar que n'es vostè.
- ¿Que pagaria hostesa? que la torries trobè.
- Pagaria mil lliures - sense'l dot qu'ella té.
- Posi l'arjan en taula: - la filla aquí la té.
- ¿Donchs que dirà'l teu pare? quan jo li contaré.
- No digui això, mare - si no's m'en tornaré
à la vila de Prades - que hi fa de bon more;
hi ha de galants dames - galants gergons també.
De tres que n'hi festego - ab un me casaré.
L'un es fill d'un notari, - l'altre es fill d'un barber,
l'altre n'es fill d'un jutge: - ab ell me casaré.

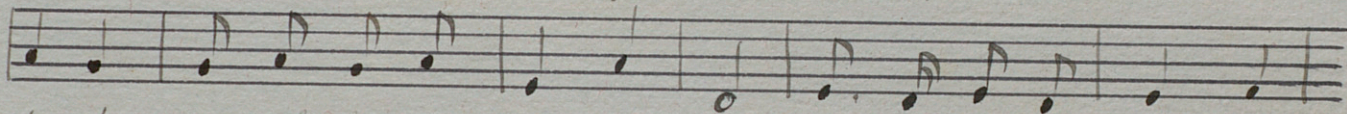
De Riudarenes.

La Sileta (A)

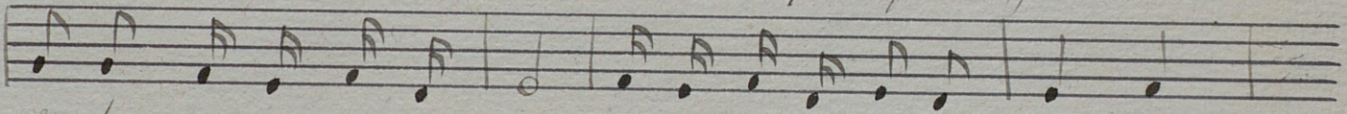
Pictinat y alegre.

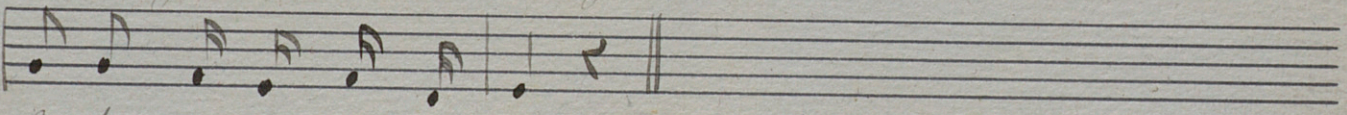
Al carrer del Hos-pi-tal à tres por-tes à ma

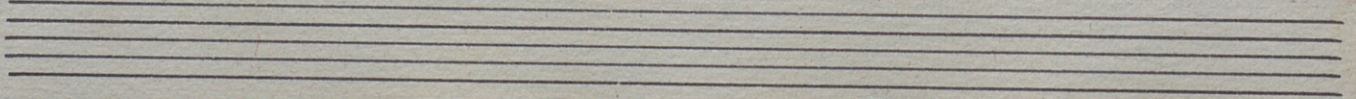
dre-ta si n'hi haunes - tu - di - ant qu'en fes-te ja la Si

le-ta jo m'en à - ni - re' jo m'en a - ni - rea la mar so -

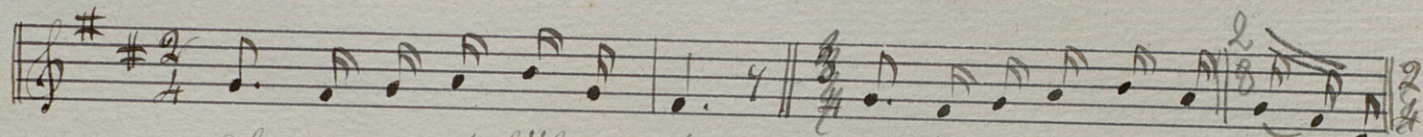

le-ta jo m'en a - ni - re'

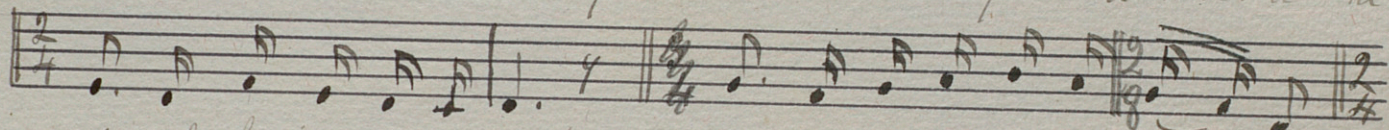

La Sileta (B)

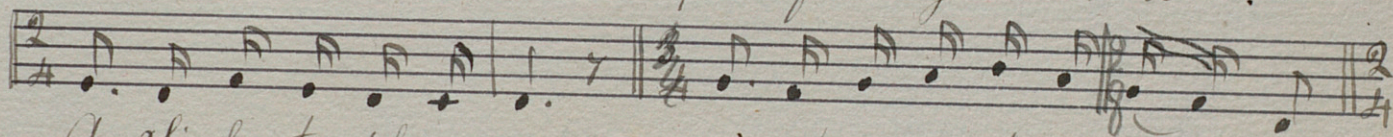
Moderat.

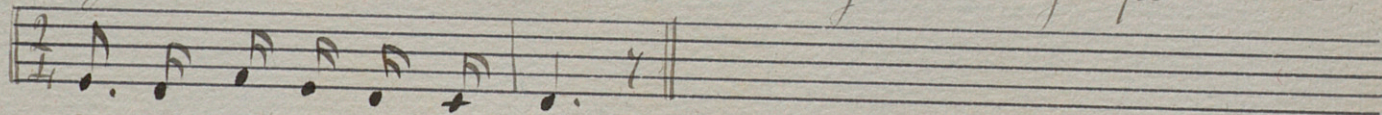
Al carrer del 'Hos-pi-tal à tres portes à ma dre-ta

si n'hi ha u nes-tu-di-ant qu'en fes-te-ja la Si-le-ta

Ay Si-le-ta del meu cor cà-sat y no'm don-guis pe-na

Ay Si-le-ta del meu cor

La Silleta. (A)

Al carrer del Hospital — à tres portes à ma dreta
si n'hi ha un estudiant — qu'en festeja la Silleta

Jo m'en aniré
jo m'en aniré à la mar soleta
jo m'en aniré

No l'ha poguda alcansar — ni ab diners ni ab parauletes.
Un dia es determinà — à restir-se de monjeta.
Mont diren va anà à trucar — A casa de la Silleta.

La mare respon « Qui hi ha? » — « Soch una pobre monjeta
del convent de Sant Genís — Germana de l'Abadessa »
— « Ay! Silleta baixa à obrir — à aquesta pobre monjeta.
Entreu la monjeta, entreu — que la taula es paradeta
del bon pa y del bon vi — de la bona viandeta.

Mentres n'estavan sopant — la monja's fressa tristeta.
— De què n'esten trista vos, & de que n'esten tan tristeta?
— Com no tinc d'estar-ne jo — si hauré de dormir soleta!
— No hi hauren de dormir, no — dormiren ab la Silleta
— Ay! mare no es monja, no — qu'es l'estudiant de lletra.

(Del Vallès.)

La Silleta (B) Veis

Al carrer del Hospital — à tres portes à ma dreta
si n'hi ha un estudiant — qu'en festega la Silleta

Ay! Silleta del meu cor

casat y no'm donquis pena

Ay! Silleta del meu cor

La deu el que

Segueix igual, que A fins al vers

La mare respon: « Qui hi ha » — « Soch una pobra monjeta »

en que varia ab els següents versos

- Quina monjeta sou vos que de nits aneu solita.

- Los fraïres de Sant Bernat - m'ho han dat per penitencia.

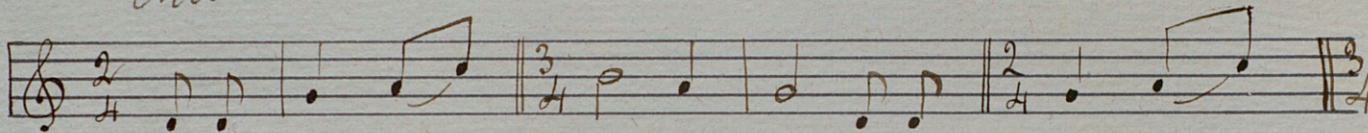
y continua

- Aj! Silleta baixa à obrir - à aquesta pobra monjeta
y demès fins al acabament igual que A.

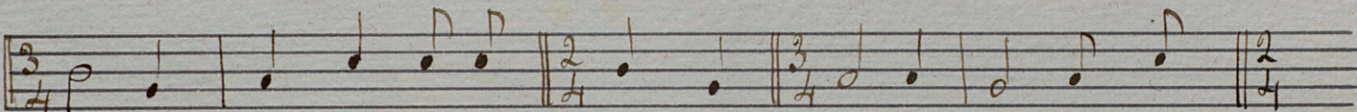
De Collsacabra.

Baralles

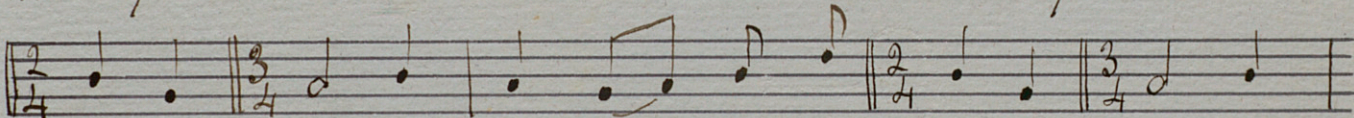
Moderat.

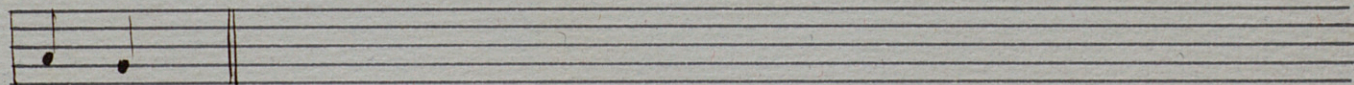
De can-sons ve - nen ra-hons de ra-hons ve -

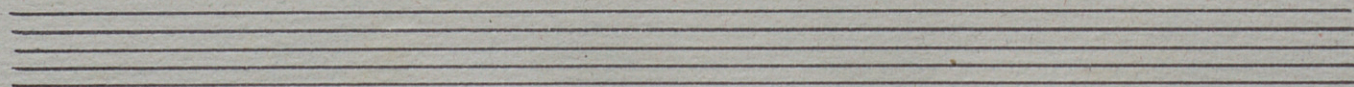
nen qui-me-res nos va-rem des-a-ve-nir per u-

na a-mor ver-da-de ra per u-na a-mor ver-da-

de-ra.

Baralles.

De cançons venen rahons — de rahons venen quimeres
nos varem desavenir — per una amor verdadera.

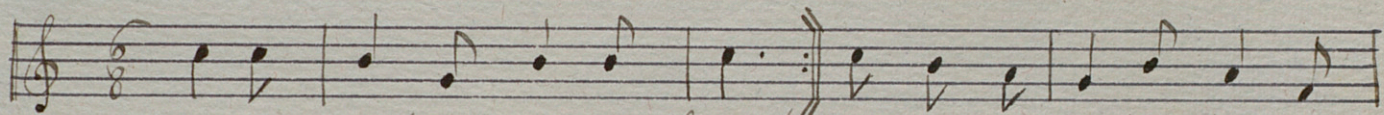
Yo me'n arrenco un punyal — tres punyalades li pego
la una li dono al pit — l'altra à 'n el costat esquena
l'altra à la boca del cor — qu'es la que'n dona mes pena.

Y ara que jo he fet el mal — me'n entro dintre l'iglesia
La justicia ja ho ha vist — trist de mi à la preson menar.
Me'n posan grillons als peus — y à 'n el cos llargues cadenes
y al manilles à les mans — i qu'es l'amor de les donzelles!

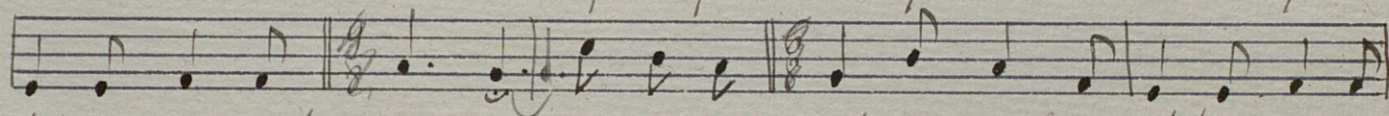
De Sant Pelu de Codines.

L'aucellet

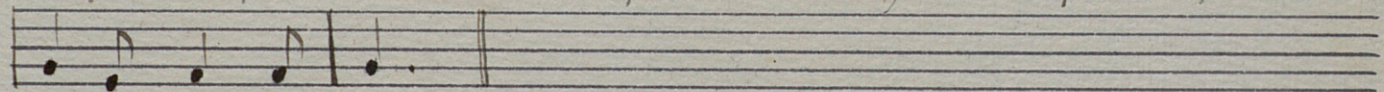
Vin.

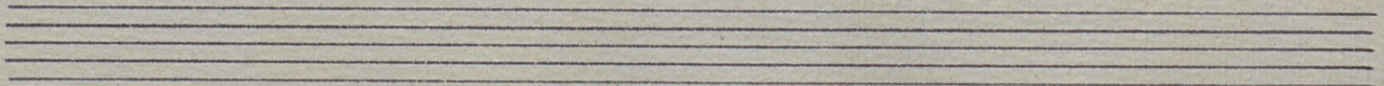
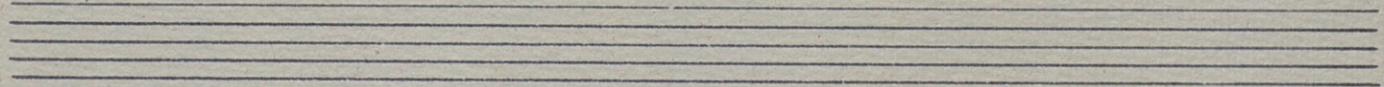
Al·li dalt en a-quell prat un po-me-ret hi tinch plan-

tat que no pot vin-re un po-me-ret hi tinch plantat que no'n vin-

rà que no'n vin-rà

L'auccellet.

56²¹
16

Alli dalt - en aquell prat - Ay cassador - no'm tiris pas:
un pomeret - hi tinch plantat Iso del Rey - l'enamorat
Que no' pot viure y de la Reyna - més que cap:
un pomeret - hi tinch plantat menjo y bech - al seu costat;
que no'n viurà dormo en llot - encortinat.
que no'n viurà Lo cassador - li ha tirat.
de pometes - carregat; Los mariners - estant cridan:
vermellletes - la meytat - Ay! d'hont ve - aquesta sang?
y groquetes - l'altra part. Serà d'aquell - auccell galan
Un auccellet - s'hi ha posat que per lo Rey - ha estat criat,
que te'l bech - sobredaurat; molt ben servit - y mal pagat.
d'aletes. n'es - mitjargentat Ay! quan lo Rey - això sabrà
y del plomall - de cap à cap. al cassador - farà matar.
Un cassador - li ha apuntat.

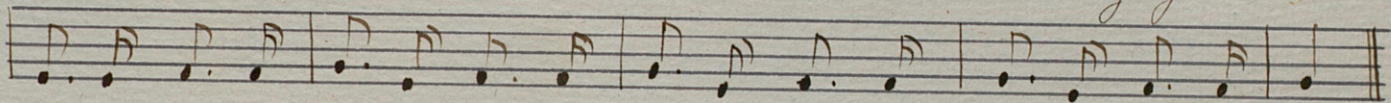
De Collsacabra.

El dia de Sant Joan.

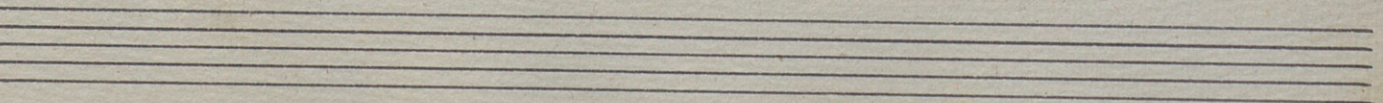
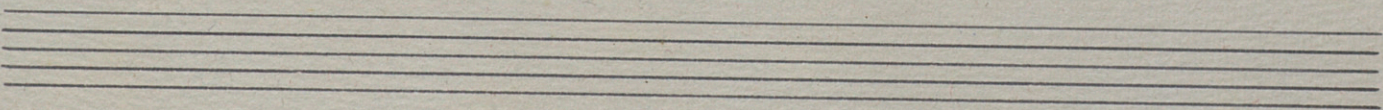
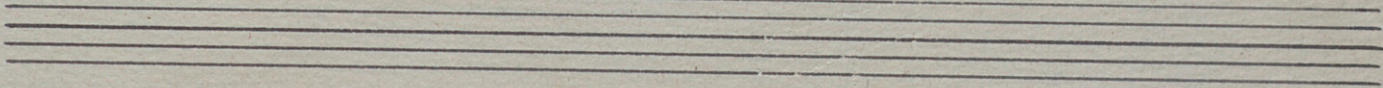
Decidit.

El di-a de sant Jo-an les ni-ves à l'ay-gua

van llen-ger, llen-ger, llen-ge-re-jant pas-tor, pas-tor, dau-me l'a-mor.

El dia de Sant Joan

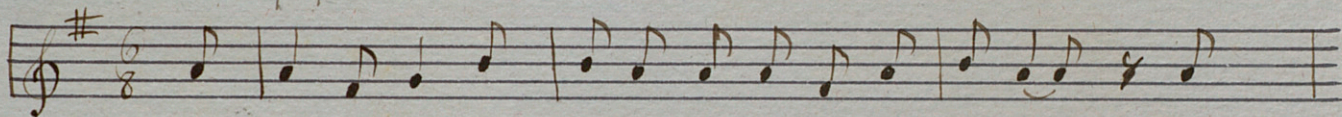
El dia de Sant Joan
les nines à l'aygua van
Llenger, llenger, llengerejant
pastor, pastor
donne l'amor.

per un torrentet avall - de violetes culli un ram
per donà 'a'n el seu galant - les hi dona tot ballant.
- El jove no estrenquer tan - que diran los meus germans.
al meu pare ho escrivant - à Barcelona'm durant
à la preso'm tancaran - à les forques em penjaran
Llenger, llenger llengerejant
pastor pastor
donne l'amor.

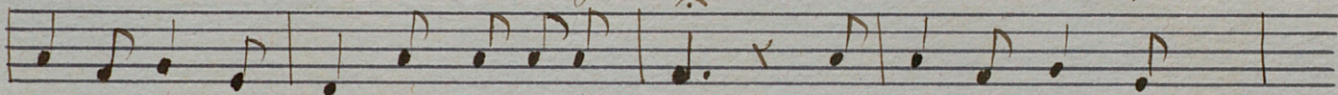
De Collacabra.

El tres dallayres.

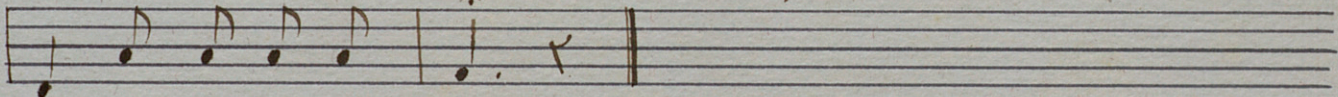
Poch à poquet.

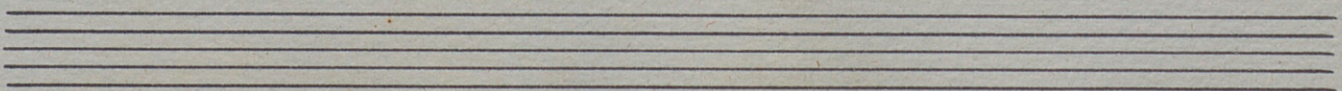
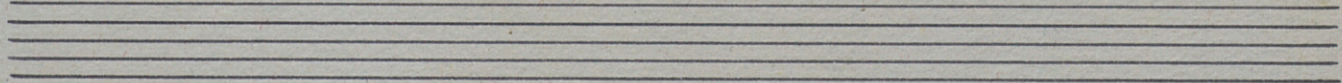
Si n'e-ran tres dallay-res pe-ti-ta bo-ni-ca que'n

dalla-van un prat pe-ti-ta com vas que'n dalla-van un

prat pe-ti-ta com vas?

Els tres dallayres.

Que en dallayren

Si n'eran tres dallayres

Petita bonica

~~tots tres dallant un prat~~

Petita com vas?

~~tots tres dallant un prat~~

~~Petita com vas?~~

N'hi ha una pell-rosseta

que 'ls hi porta 'l dinar.

De tan lluny que l'han vista
se posan a anillar.

Los dos s'alsan y dinan,

l'altre no vol dinar.

-Que'n tenir bon dallayre?

que no volguen dinar?

-Que'n tenir mal d'amors?

o'l mal de festejar?

-No tinc ni mal d'amors

ni'l mal de festejar

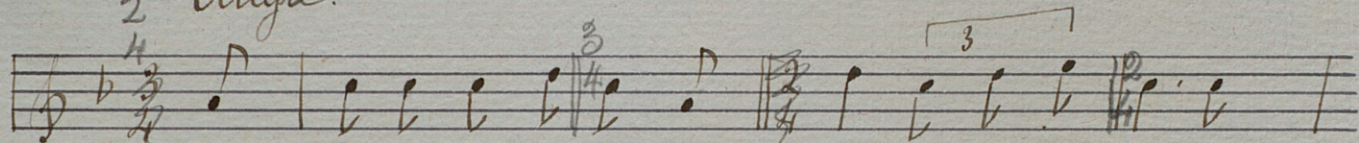
sino una haydora

que'm fa morir penat.

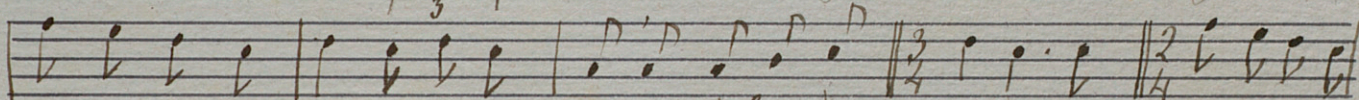
D'Argeles de Mar (Rosselló)

La escapada.

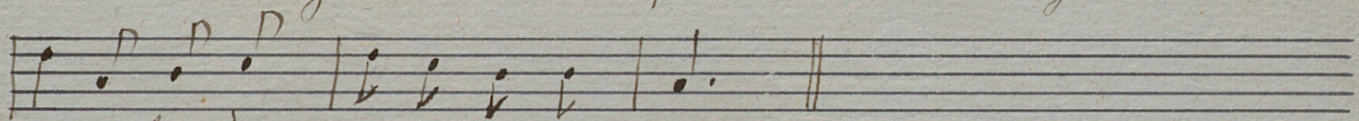
2 Alegre.

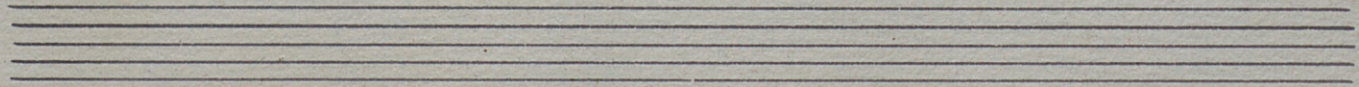
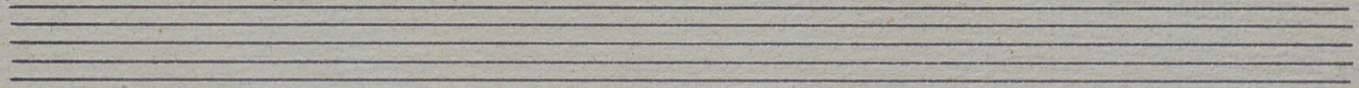
Ma - re neu-sen a mis-sa Ay! vi - va l'a - mor jo

cou-re' l'es-morzar vi - va l'a - mor que vi - va la ro - sa jo cou-re' l'esmor -

zar vi - va la ro - sa yel ro - va

La escapada.

Mare aneusen à missa

Ay! viva l'amor

jo couré l'esmorzar

viva l'amor que viva la rosa

jo couré l'esmorzar

viva la rosa y el rosar.

Quan sa mare tornà de missa - l'Agneta no hi trovà.
Demana à les vetines - si l'han vista passar
Per quina vall passava - que ab els soldats s'en va.

El capità es bon home - lo «alto» feu tocar
Y al costat del sargento - l'Agneta s'hi posà
- Agneta rostoyeta - ton pare et ve à cercar.

- Dien à 'n el men pare — que no hi vuy pas anar
- Si 'l sargento es moria — el 'Agneta hont anirà?
- Si 'l sargento es moria — el capità 'm pendrà.

De Collsacaba.

[A Sant Felip de Codines cantan ab aquesta tonada la tan coneguda canço del Mestre:

El pare y la mare

no'm tenen sino à mi Ay! viva l'amor

no'm tenen sino à mi viva l'amor que viva la rosa

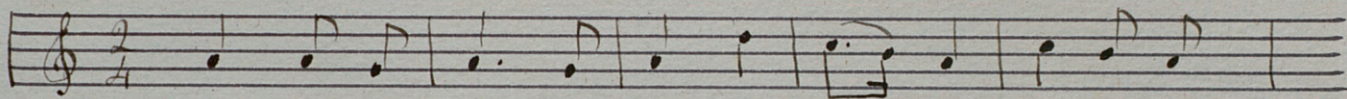
viva la rosa del jardí.]

~~Me'n fan anà a la escola~~

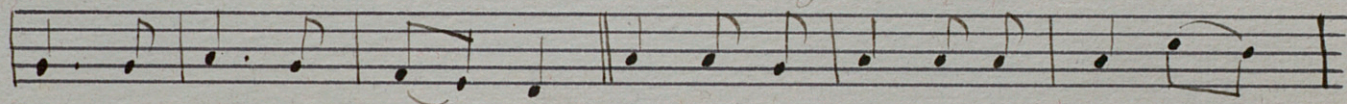
~~à aprendre de llegir. etc.~~

El soldat y la pastorella.

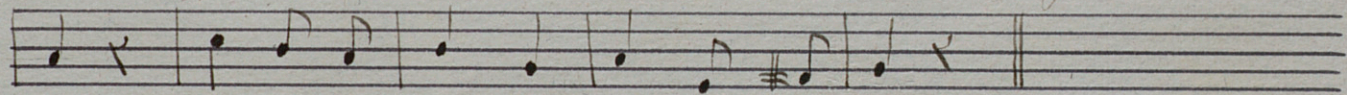
Andantino.

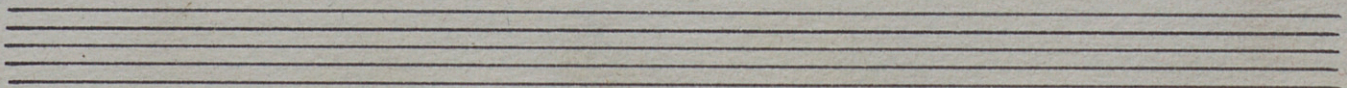
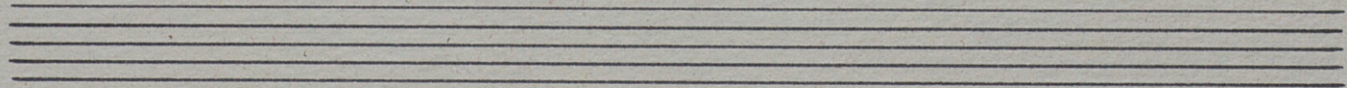
Quan el sol-dat ven de la guer-ra s'en-con-tra ab

u-na pas-to-rel-la Pas-to-rel-le-ta bon jorn bon

jorn Vo-leu llo-gar un bo-nich pas-tor.

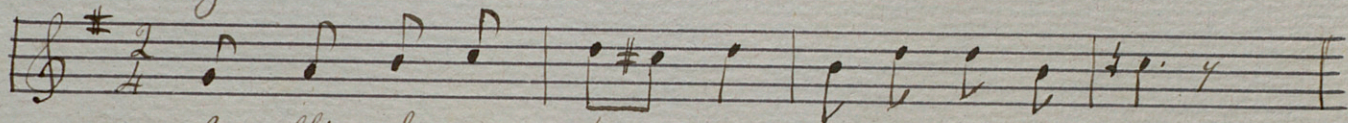
El soldat y la pastorel·la.

Quan el soldat ven de la guerra, — s'encontra ab una pastorel·la.
— Pastorel·leta bon jorn, bon jorn; — è volen llogar un bonich pastor?
— Vos de pastor no'n feu pla niuna; — porteu espasa y carabina
y al cap portau vostre barret: — no feu ayre de pastor.
— Ni vos tampoch, la damisella — no'n feu ayre de pastorel·la:
seu blanca com un jaçani: — les pastorel·les no son aixis.
È'm vòls venir, gentil pastora? — è volsten venir, un' horeta à l'ombra?
à l'ombreta d'un jaçani — floric y grana lo romani.
La pastora s'es escusada — que'l seu pare l'en ha cridada.
— Eorneu demà demati, — à les onze hores ja serè aquí.
Les onze hores ja son sonades; — la pastoreta no hi es encara.
El soldat prou hi es anat: — la pastoreta l'ha enganyat.
Ay! ni per cent ni per doscents, — no'n volguis l'amor d'una — filla.
Vostre cosir y vostre brodar, — pastora? m' venen d'enganyar!

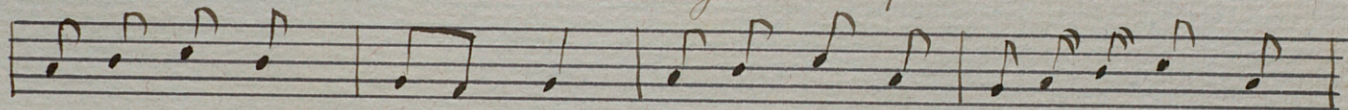
D'Argelès de Mar.

La Pastora.

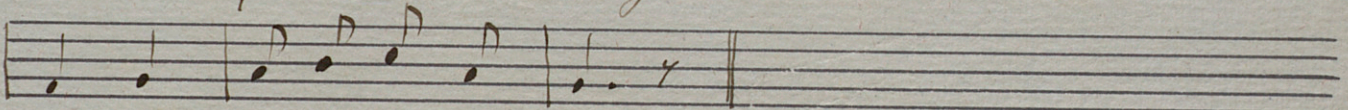
Mogut.

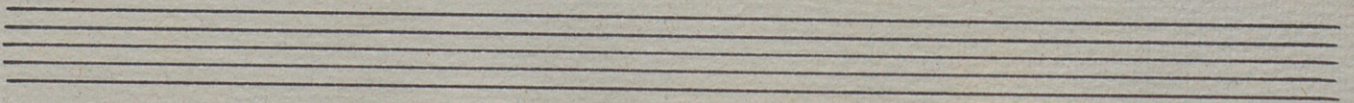
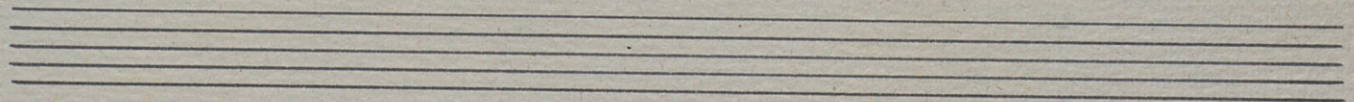
A - lli a la mon-tan - ya u-na pas-to - ra hi ha

n'hi ha una pas - to - ra guar-da'l bes-ti - à tra la ra la

la ra tra la ra la la

La Pastora

Alli à la montanya - una pastora hi ha;
n'hi ha una pastora, - guarda'l bestiar.

Era la ra la la ra
tra la ra la la.

No l'en guarda sola - que hi té rabada.

- Ya m'han dit pastora - que us volen casar
à la terra plana - i alli à l'Empordà;
com sou tan bonica - no us coneixerà.

Vo'n feren senyora - d'un castell que hi ha;
portaren manilles - y quants à les mans.

Montanyetes altes - son les de Conflent,
si n'hi ha una noya - que passa torment.

- i No'm dirian noya - quin es vostre intent?

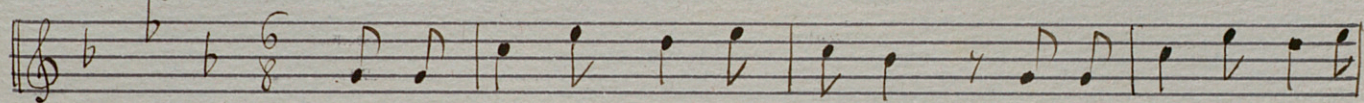
- L'intent que jo porto, - lo meu pensament.

no'l vull ni m'agrada — perque es massa vell.
Tre 'n tracto un altre — que'n som tots d'un temps,
m'ensenya doctrina — y els deu manaments.

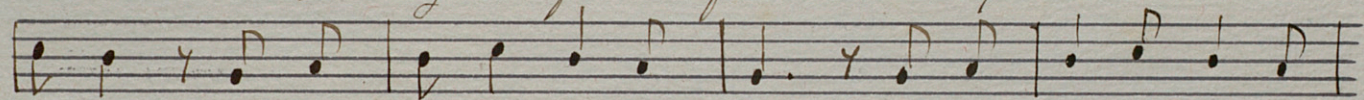
[Encara que sembli tenir analogia una part de la canço
ab l'altre, crech qu'es tracte de dos cançons distintes: el
cambi d'assonant desfa' tot duple; no obstant les escrich
juntas, tal com ho cantan à Collsacabra.]

Desengany.

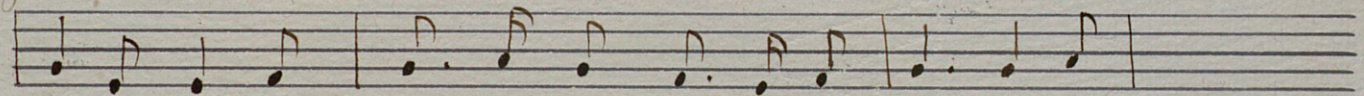
Andantino. Ben ritmat.

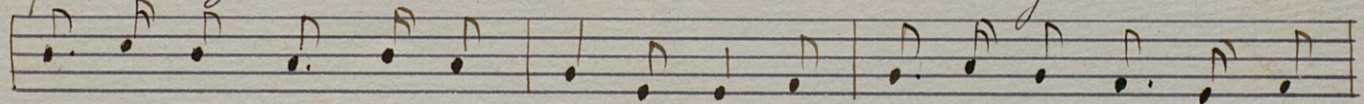
Lo Rey n'ha fe-tes fer cri-des que te-nim d'a-nà la

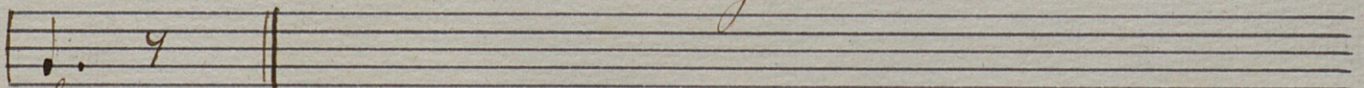
guerra a. qui l'en co-ma-na-ràs a-quella ca-ra de

per-les lay-rom tra la ra la la ra la layrom

tra la ra la ra la la ra lay-rom tra la ra la la ra

la

Desengany.

Lo Rey n'ha fetes fer crides—que tenim d'anar a la guerra.
A qui l'encomanaràs—aquella cara de perles?

Layrom tra la ra la la ra la
layrom tra la ra la ra la la ra
layroin tra la ra la la ra la

La la tinch encomanada—à casa una tia seva;—
ben menjada y ben beguda—en sense passar cap pena.
Y quan ne va ser à tornar—les vehines ja m'ho deyan.
Mira que te l'han robada—aquella cara de perles.
Antes jo no' m'creure això—los meus fills ho han de veure.
Aouy es un sant dissapte—demà sera un sant diumenge.
M'en vaig à missa major—com acostumava sempre;
y alli al entrar à l'iglesia,—al pendre l'aygua beneyta,

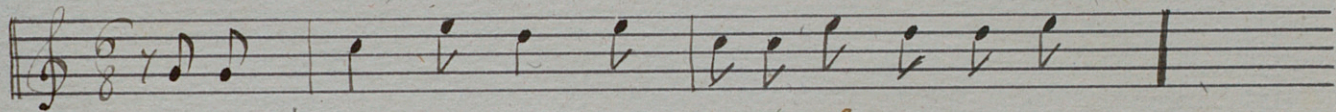
m'en fujó iglesia amunt - à l'altar faig reverencia
m'en fujó iglesia amunt - foso los genolls en terra
faig les meves oracions - com acostumava sempre
faig les meves oracions - veig entrar una donzella
que 'es bonica com un sol - resplandeix com una estrella
y ab una senyal del front - ab això la vaig conèixer.
La senyal que duya al front - un floch de cinta vermella,
à les mans un anell d'or - al dit xich de la ma dreta.
Les demes joyes que porta - les solen dir les promeses
Yo penso entre mi mateix - may que t'hagues vist, Ceresa!
Pentne aqueixos pensaments - m'en sortia de l'iglesia.
Yo me'n vaig tot carrer avall - y ne veig la mare seva;
li dono lo ben està - com sempre solia ferne,
Mentre estava enrahonant - veig venir à la Ceresa
Sa'n preguntho à sa mare: ¿Qui es aquella donzella?
- Joseph vos burleu de mi - be prou la deuen conèixer.
Joseph vos burleu de mi - que n'es la mia Ceresa.
- Llicencia us vuy demanar - per parlar un rato ab ella
- Anen à casa, Joseph - que la trovaren soleta.

— Ceresa, dem l'anell d'a — d'aquelles set pedres verdes
— Joseph, dem el mocador — brodat de seda vermella
Padrins que venim al mon — no us feu de les donzelles
al devant fan bona cara — y se'n burlen al darrera.
Mes no'ns enganyan de re' — que lo mateix fem ab elles.

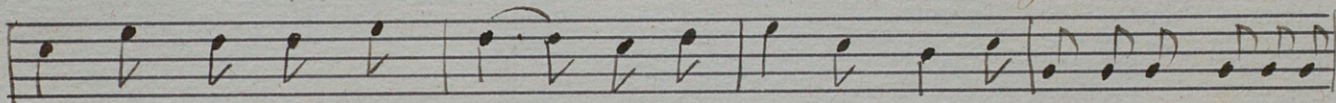
De Colbacaba.

La carteta

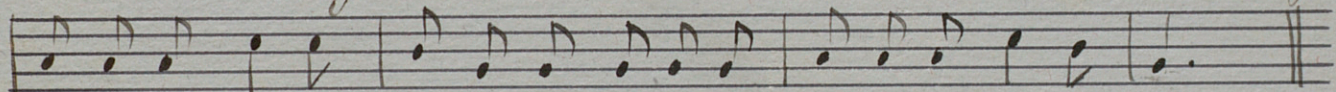
Vin.

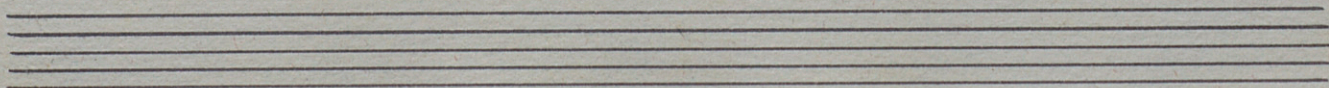
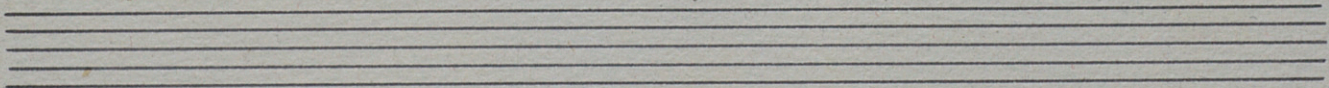
Si n'hi ha ~~no~~ toi-an tres ni-ne tes Lumber bi gu-

di lum ber bi gu dona to-tes tres bro-da-van se da lumber bi gu

di bi gu dona dona de ta lumber bi gu di bi gu de ta dona

La carteta.

Si n'hi havian tres ninetes

Lumber bigudi - lumber bigudona
totes tres brodavan seda

lumber bigudi - bigudom domdeta
lumber bigudi - bigudeta dom

L'una groga, l'altra verda, - l'altra la broda verinella.

El fill del Rey s'hi passeja: «M'en volem dà un bri de seda?»

- Què'n feren del bri de seda? - «Ne faré una llaçadeta.»

- Què'n feren de la llaçadeta? «Hi cassaré una perdiueta.»

- Què'n feren de la perdiueta? «Li arrencaré una plometa.»

Q - Què'n feren de la plometa? «Hi escriuré una carteta.»

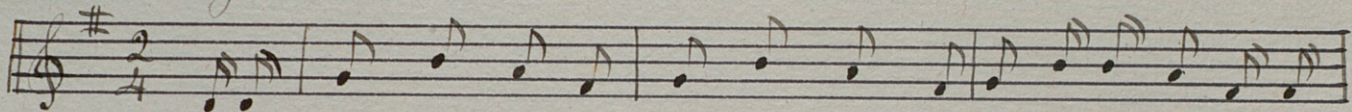
- Què'n feren de la carteta? «L'enviaré a la amoreta.»

De Collsacabra.

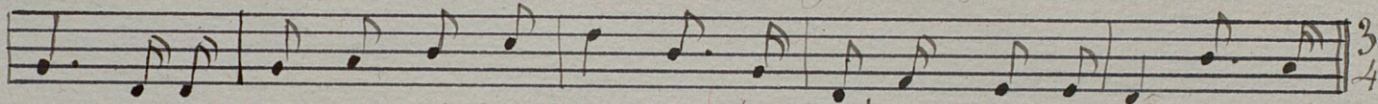
Cansó 34

El frare blanch.

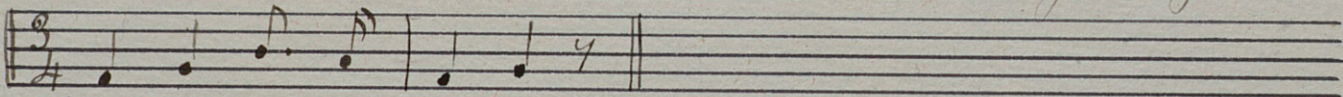
Alegre.

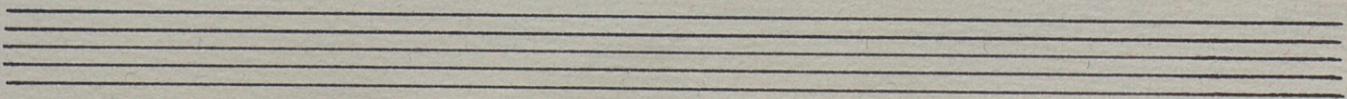
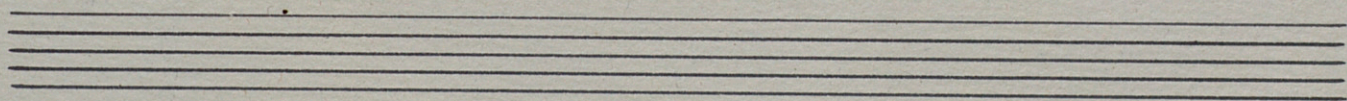
A la vo-ra de la mar ban-zim banzambarra bim barra-

bam yà la vo-ra de l'a-re na tinch tinch per un jardí yà la

vo-ra de l'a-re-na.

El frare blanch.

31 A la vora de la mar
 barzin barzin
 barrabim barrabim
y a la vora de l'arena
 tinch, tinch
 per un jardi
y a la vora de l'arena,
si n'hi ha un enrajolat
de rajoles de Valencia,
y en mitj de l'enrajolat,
si n'hi ha una capelleta.
Si n'hi ha un frare blanch
que hi confessa una donzella.
Les paraules que li diu:

— Donzella, ssabau el Credo?
— Si, per cert lo frare blanch
el Credo y molt mes del Credo.
La segona que li diu:
— Donzella, volen ser meva?
— No per cert, lo frare blanch,
que l'amor la'n tinch promesa
a un soldat de cavall
que va vestit de llorea.
M'ha comprat un anell d'or
que hi ha tres pedres vermelles.
M'ha comprat un mocador
~~tot~~ brodats de seda verda.
— De Collsacabra.

[L'home que va cantar-ne aquesta canço, deya que «frare blanch» sembla que

1
ho deyan, en aquell temps, a uns frares que no deyan missa, com si
diguessin ara frares llechs.»

Tambe he sentit allargar aquesta canço ab les següents incoherències:

Al mitj hi ha un campanar,
cada costat una estrella.

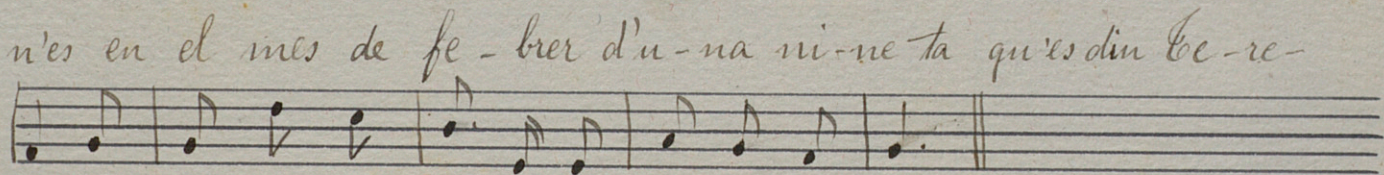
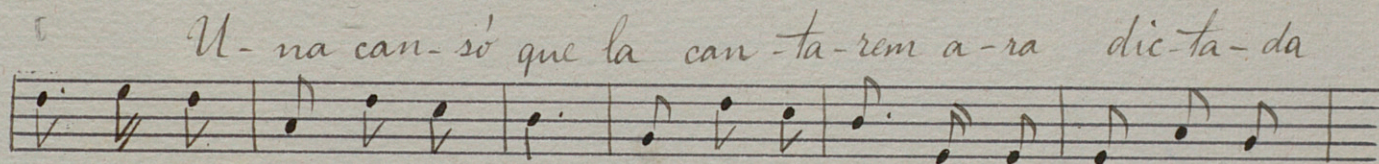
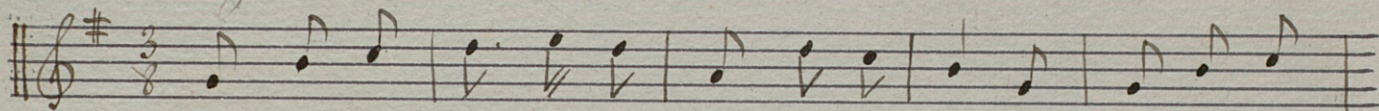
y al mitj d'aquest campanar
n'hi ha una bandereta;

bandera de pensaments
dels que tenen les donzelles.

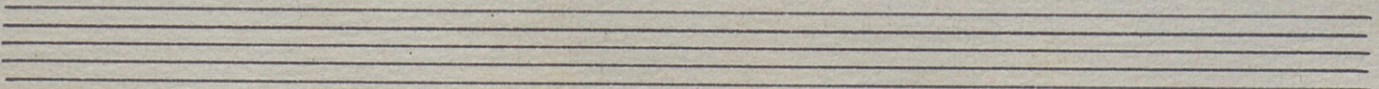
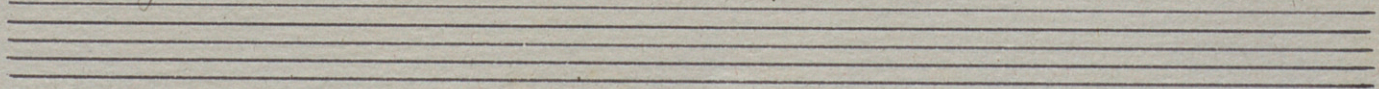
Ell ha comprat un rossinyol
que canta a la primavera.

La Cereseta

Allegre.

U-na can-so' que la can-ta-rem a-ra dic-ta-da
n'es en el mes de fe-brier d'u-na ni-ne ta qu'es din Ce-re-
se-ta gra-ci-o-se-ta nous di-rè qui és.

La Cereseta.

Una cansó / que la cantarem ara
dictada n'es / en el més de febrer
d'una nineta / qu'es din Cereseta
gracioseta / no us diré qui es.

D'una mingona / qu'es linda y hermosa
agraciada / fa lindos colors,

Be la festeja / sempre la rodeja
un jove tendre / que'n fa bons colors.

Si n'hi ha un altre / que may hi fa falta;
fa molt gran gelanta / hi es molt estinat
es un fadri / que pensaba casarsi
'quet carnestoltes / penso que irà errat.

Aquesta carta / que us han enviada
que promptement / havian de baixar
y que'n passessin / pr'alguna dressora

42
14
3
22

per que la gent / no us pugues ovirar
~~Vos~~ en marxàreu / avans del mitjà
cap à cal Fret / vos vareu anar;
per ser avans / à la rectoria
fiel salt del Boch / vareu devallar.

Quan arribàreu / à la rectoria
si hi arribàreu / molt determinat
y en preguntàreu / à la majordona
Mossen Comàs / si havia arribat
Vos van anar / à la rectoria
monestacions / vareu aturar
van entornansen / de dret à la vila
per veure 'l tracte / si es podrà esbullar

A Brugaroles / n'hi ha una moda
y à Joanetes / també ho fan així:
al arribar / à l'hora de casarse
elles del tracte / se'n volen desdir.
Padrins alerta / que això es cosa certa
si us ve 'l desvari / de volem casar

seuse fè' un acte / de ma de notari
y aixís el tracte / nos podrà esbullar.

[La tonada d'aquesta canço ab la corrandà que la segueix
forman el ball pla, qu'es balla a Collsacabra.

Es el ball pla un dels ballats més fàcils y escayents.
Per ballarlo han dex ser parelles de parelles, pèl salt de
quatre final.

Van les parelles, agafades de la mà ab el bras un xich
alt, dant el vol à la plassa mentres la música va sonant
la tonada de la canço.

Pet el vol y acabada la tonada (les parelles queden formant
cercol) el ballador, tenint la balladora de la mà, li fa
fer un giravol per sota 'l seu bras y comensan à ballar pla,
sense puntejar, el ballador retrocedint y tenint la balladora, que
avansa de cara ab ell, agafada per la punta dels dits
de la mà esquerra.

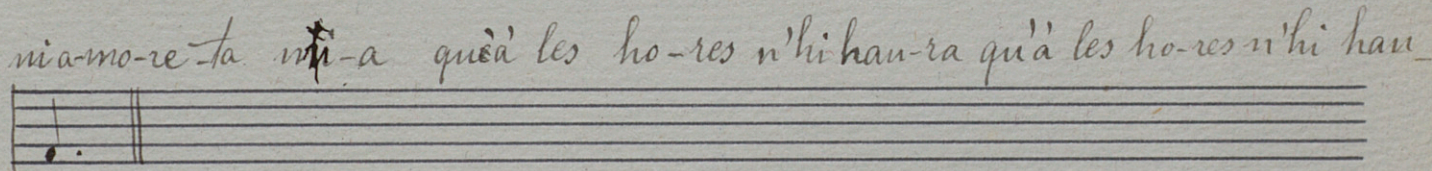
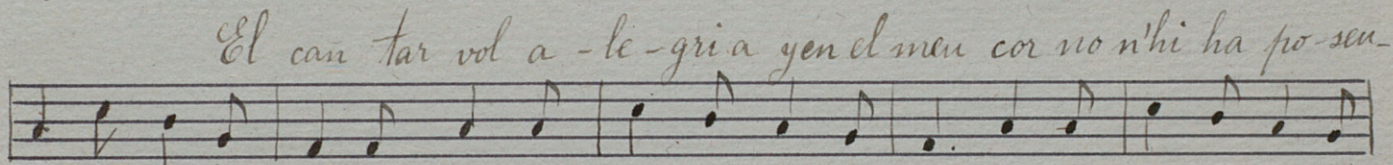
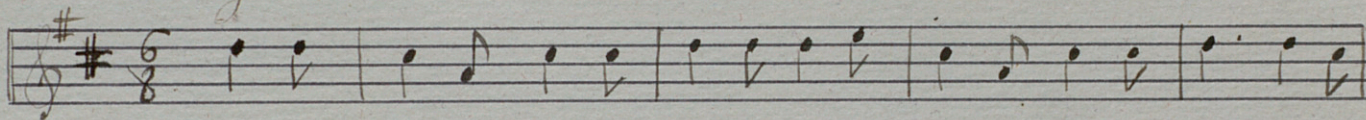
La música sona la mateixa tonada tot el temps
qu'estan en fer el vol de la plassa y repren ~~et~~ novament

la tonada quan, fet el vol ~~es~~ col·locats els balladors per parells de
parells en grups una parella davant de l'altra, sequixen ballant
fins que, repetida la tonada, ve la corranda. Aquesta la tocan
una sola vegada mentre els balladors fan sardana gira-
voltant depressa agafats del avant-bras, en bloc de les mans.

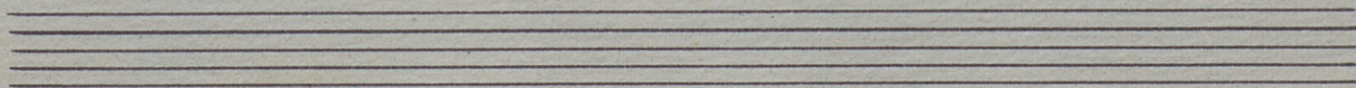
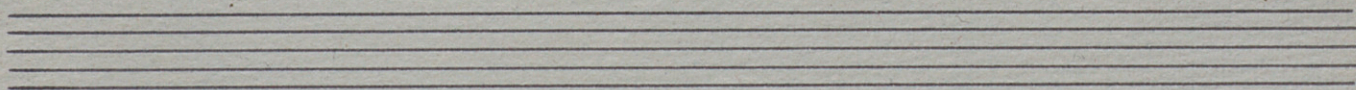
Acabada l'última nota de la corranda, y fent rodona
encare, els balladors aixecan en l'ayre a les balladores, figu-
re final anomenada salt de quate.

Corianda.

Alegre.

ra.

Corranda.

(Follies.)

El cantar vol alegria
y en el meu cor no n'hi ha
posemni amoreta mia
qu'a les hores n'hi haurà.

Codula
aule m'isica

Font

F. n° 36 bis

Marieta agraciada
quins cavells tenim tan fins;
me'n volen dar tres o quatre
per cordes de violins.?

Altra cèdula
Zeus m'isica

F. n° 36 ter

Aqueixes trenes Maria
que'm baixan de vostre cap
pera mi son les cadenes
que'm tenen . près y lligat.

Altra cèdula

La veu del tambor.

6 Pausat.

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 6/8 time signature. Above the staff is the instruction '6 Pausat.' with a fermata over the first measure. The melody consists of eighth and sixteenth notes. The second staff continues the melody, with lyrics written below it. The third staff also continues the melody. The fourth staff features a change in time signature to 2/4 and includes a double bar line. The fifth staff concludes the piece with a final double bar line. The lyrics are written in a cursive hand below the staves.

To'n so filla de Po-lle-da à les fons so ba-te-ja-da el
 pa-dri y la pa-dri-nal linge-le ta m'han po-sa-da To'n
 so fi-lla de Po-lle-da yo no se' hont mo-ri-re' A
 vos tres brassos me llanso Ver-ge y ma-re del Ro-ser Ver ge y
 ma-re del Ro-ser.

* La ven del tambor.
(Folies.)

To'n so filla de Polleda,
à les fons so batejada,
el padri y la padrina
Angeleta m'han posada.

To'n so filla de Polleda,
yo no sè hont morirè.

Al vostres brassos me llanso
Verge y mare del Roser.

[Referent al títol d'aquesta canço, el col·lector escriu:]

* Ven, sinonim de tonada; tambor, tabernacle de fusta, ab quatre brassos propi per dur a coll; en ell solen portarse les imatges de sants en les processons.]

Aquesta típica tonada, lo mateix que'l seu títol estrambotich, fan necessaria l'explicació d'una

costum antiquament molt estesa per tot Catalunya. Actualment va perdentse, quedant no obstant encare ben viva en alguns poblets.

Me refereixo à la costum de captar, en batigs y casaments, per la verge, costum anomenada en moltes comarques a llevant de taula.

[Canço de capla en llevant de taula tradicional.] Al Polleda encare es fa aquesta capla ab tota la cerimonia tradicional.

Van les noyes del poble, presidides per la Majorala o piabordesa, à la casa hort se fa festa, à l'hora del refrech, del que participan, portant a coll un tambor (tabernacle) quarnit, ab la imatge de la Mare de Deu.

Despres del refrech comensa una mena de tornej entre 'ls convidats y les noyes que acompanyan la Mare de Deu, cantant follies que 'ls mateixos s'arreglen, sempre ab la tonada mes amunt transcrita.

Cantant les noyes d'una à una y sempre dirigint la folia à algun dels convidats qu'han d'acceptar per força, quedantlos hi com à unich remey lo de replicar ab athe folia.

La forma d'endressa es aixis:

(Cridant el nom de la persona à qui va dirigit el cant) Per tu!

(o' per vos), y va la folia. Al acabarse es d'obligació de l'aludat
dar les gracies, agradi o' no el cant, que sovint es més per agraviar que
per plaure. Y contesta l'cantant ab tota reverencia, tan si es tracte
d'un jove com d'un vell; tan si ha cantat galanteigs com satires.
— Voste s'ho mereixia senyor xo' senyora y l'anomena. Etc: Nos ho merced.

Ab la mateixa tonada s'hi cantan folies dobles, de vuit versos y
folies senjiles, de quatre; aquestes ultimes es cantan començant a la
ultima nota del sisè compàs.

Alguns exemples:

Fout

F. n.º 37 bis

Cavaller de l'hermosura
quantes dames ne tenim?
à l'una li feu l'amor
y à l'altra l'entretenim
y à l'altra l'entretenim
aixís ho diuen per qui
Deu vos do' bona ventura
com la desitjo per mi.

Altra
Cèlula

[Es canta amb les músics de la foule F. n.º 37]

Fent

F. n.º 37 ter

Donzellea agraciada
son mes blanca que'l paper
en tenir la retirada
à la Verge del Roser

Altra

cèdula

[Es canta amb la segona part de la melodia de la font F. n.º 37]

F. n.º 37 quater
A Vinaixa 'm fan la caixa;
à l'Esplugu 'l calaixó;
à Montblanch la calaixera,
y à Vilavert l'aymador.

Altra

cèdula

[Es canta - - - - -]

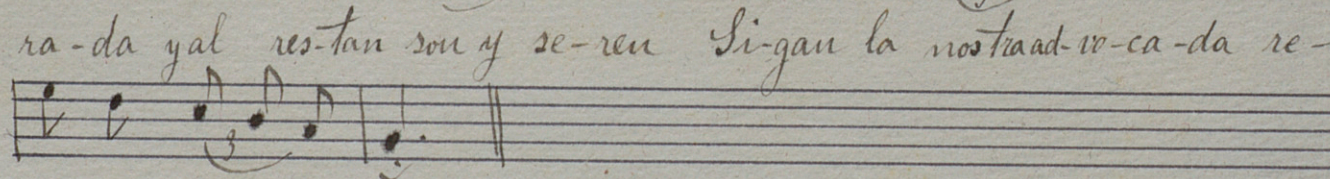
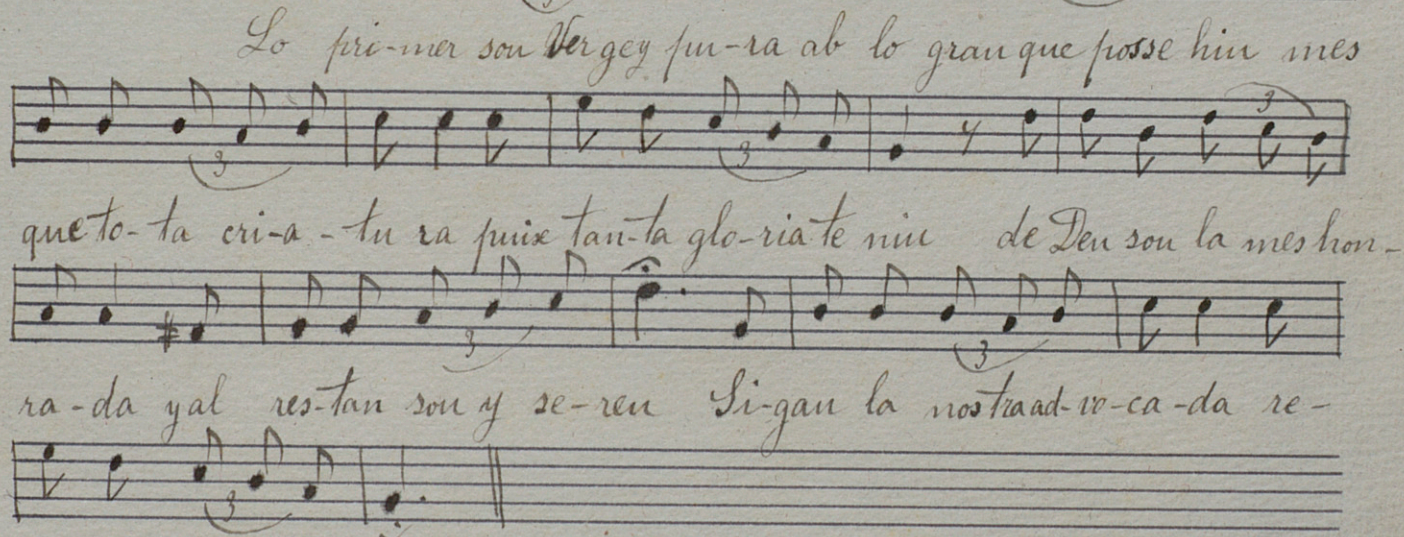
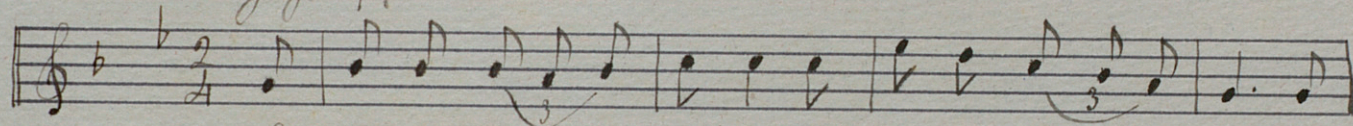
Caramelles.

IV

- 38 Goigs de la Verge
- 39 Goigs de la Verge
- 40 Goigs de les botijanes
- 41 Follics.

Poigs de la Verge.

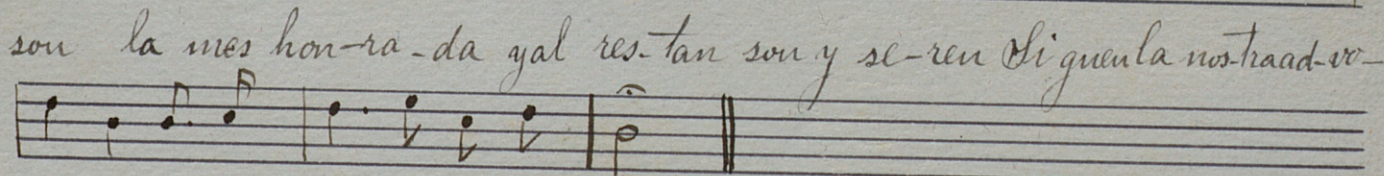
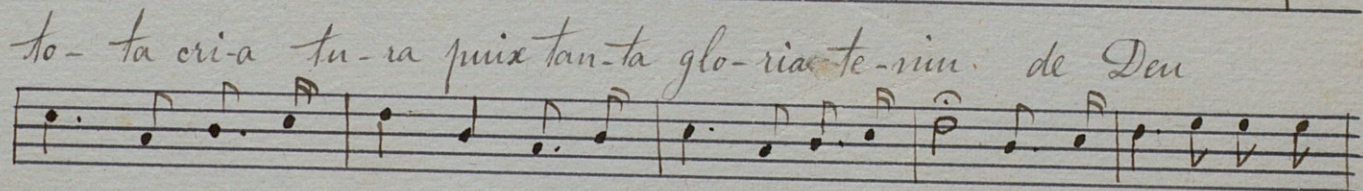
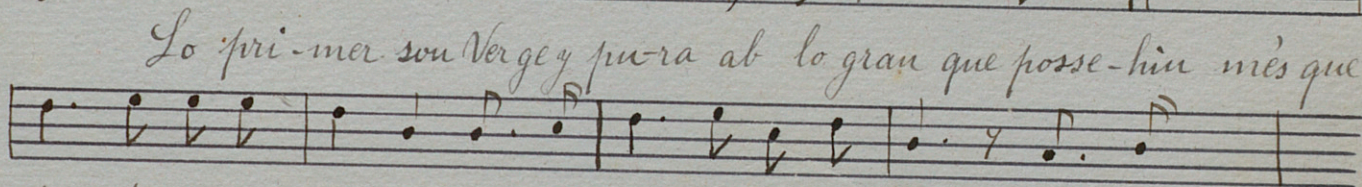
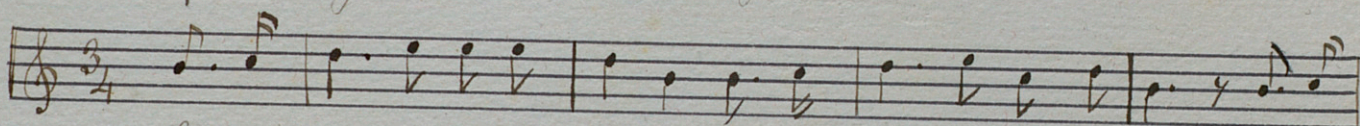
No gayre pausat. (Caravinelles.)

gi na y Ma-re de Den

Coigs de la Verge

Un poch mogut. (Caramelles de Pagès)

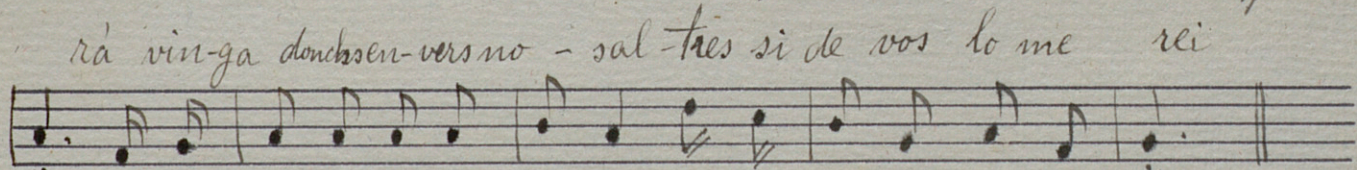
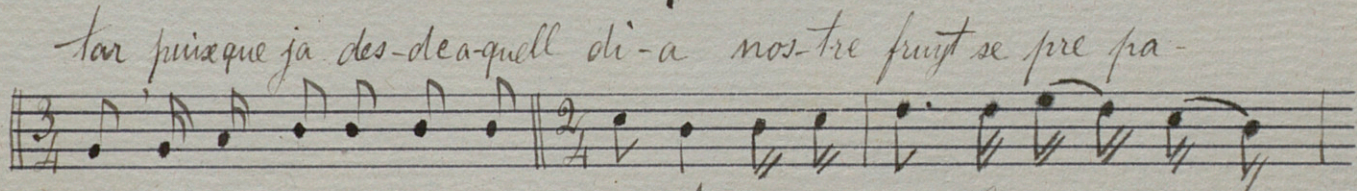
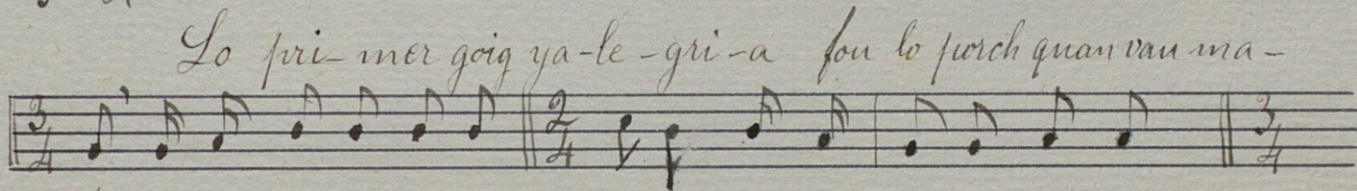
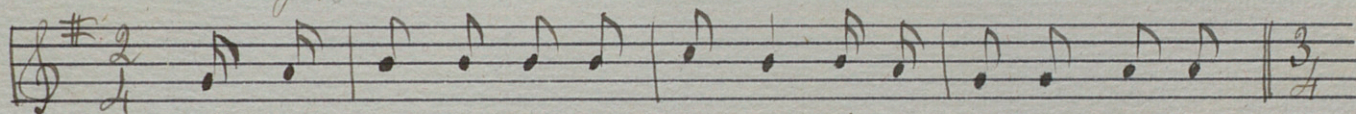

ca-da re-gi-nay Ma-re de Deu.

Goigs de les botifarres

Molt alegre.

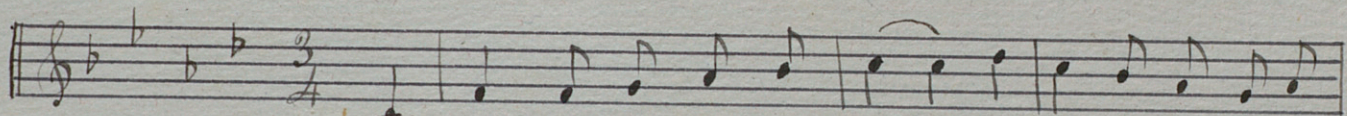
(Caramelles de la Vila.)

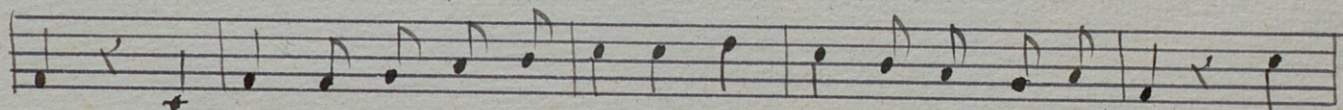
rem Els goigs de les bo-ti-farres a-le gre-ment can-ta rem.

Follies.

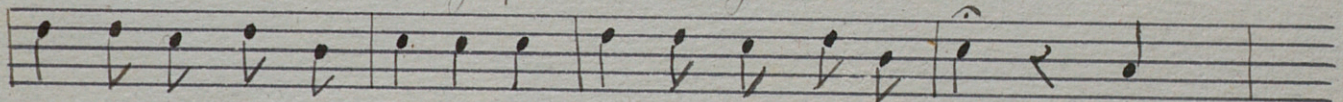
Moderat. (Caramelles)

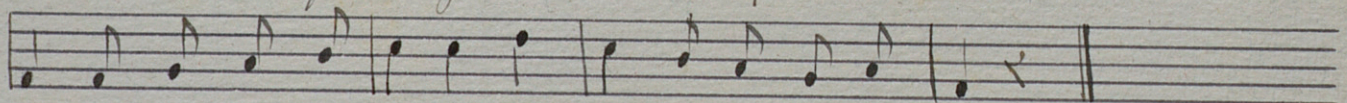
El qui viu e - na-mo-rat tres co ses ha me-ues

ter en-te-ni-ment y pas-sien-cia y dissi-mu-lar-ho de Mo-

re-ne-ta la'n fes-te-jo mon a-mich que m'hi di-en Carn

be n'e-ra mo-re-ne-ta la Ver-ge Ma-re de Deu

Caramelles.

Goigs de la Verge.

38 1

39

Lo primer son Verge y pura
ab lo gran que possehir
mes que tota criatura
puix tanta gloria tenir
de Deu son la més honrada
y al restant son y seren
Higan la nostra advocada
Regina y Mare de Deu.

Lo segon Verge benigna
dan insens al vostre Fill
un voler de Deu consigna.

que de gracia son espill
be son vos glorificada
ab los plers que vos li feu.

Lo tercer son Verge Santa
perque en la Cort celestial
claretat llensan vos tanta
que lo mon illuminan
tot lo mon illuminan
més que'l sol en Orient

Lo quart es que us obeixen
sants y santes fent honor
per aquella que us coneixen.

Mare sou del Salvador
oh! Regina coronada
gloria sou del regne seu.

Lo quint es que us remunera
lo Senyor vostres torments
ab grat vostre se'ns esperan
aquells dons tots temps presents
may se fiert en vos soldada
qui us serveix be'l satisfeu.

Lo sisè es que sou vestida
d'un sant cos glorificat
per estar vos ben unida
prop la Santa Trinitat
dels serafins prop posada
al restant sou y sereu

La última estrofa es cantada també

Lo vuytè es cambra sagrada
Mare d'un Deu Eternal
hont Jesus prengué posada

Lo setè es que'n sou ben certa
que talo goigs may finiràn
ni sereu jamay deserta
ans per tot temps duraran
alegraus donchs amada
ab Jesus com forse deu

A Lo vuytè es cambra sagrada
Mare d'un Deu Eternal,
hont Jesus prengué posada
la nit santa de Nadal.
De vostre virginal ventre
bon Jesus capsal s'en feu
Sigan la nostra advocada
Regina y Mare de Deu.

d'aquesta altra manera.
la nit santa de Nadal
avuy triumfant resucita
Jesus-Christ Redentor meu.

Cap no
heja altra però sub-
l'última es
profan per

Arxiu a les cedules n° 38 i 39

No hi dubte que els Goigs de la Verge que es cantan en les Caramelles son los mateixos de la Mare de Deu del Mon, variada la tornada.]

Camproch hi ha cap dubte de que [aquets goigs se cantaren en les Caramelles de Nadal, per qual motiu s'hi afegí una darrera posada ab lo vuyte goig, modificada mes endavant pera aplicarla a les Caramelles de Pasqua de Resurreccio.] Exemples d'aquestes modificacions se'n troban en fulles impreses.

[Encare els Goigs de la Mare de Deu del Mon, que corren impresos son els mateixos que en lo sigle XVI va musicar el gran mestre catala Brudieu; pero estropellats y ab afegidures ben malgirvades s'han anat imprimint pera cantar-se en lo santuari de lluns en lo Bisbat de Girona.

"En lo mon pus sou dotado..."

i ho es probable que'l primer vers dels Goigs de la Verge ya populars en el sigle XVI havés donat pen a localisar aquets goigs al Mont, en virtut d'un joc de paraules?]

Per les Caramelles faig una nova agrupacio, fixant-me mes ab la musica que ab la lletra, donchs per aquesta, ab tanta

41
A la cançó

raho podrian col·locarse ab les religioses, com ab les amoroses
y les humorístiques: de tot s'hi canta.

[Ab la mateixa tonada es cantan la vetlla de Pasqua, els
Goigs de la Verge, els Goigs de les botigues y una infinitat de
fol·lies.] (Nota del col·lector) Vid. F. n°s 38, 39 i 40.

~~Les lletres per tot el Vallès son iguals, ab lletres va-
riants; en cambi la música es de lo mes variat. Es pot dir
que cada poble té la seva; Sant Felu de Codines sol, ga'ra
té duques: la que cantan les caramelles dintre la vila
(Caramelles de la Vila n° 40) y les de Pages (Caramelles
de Pages n° 39) que cantan al capitar per les masies
dels voltants. Ab aquesta mateixa tonada es cantan els Goigs de la
Mare de Deu de Vil·lar.~~

~~En altres pobles, Riells, Viques, La Garriga, Sant
Quirze y demés pobles del Vallès es cantan ab aquestes altres
dos tonades. (nos 38 y 41.)~~

Goigs de les botifarres

Lo primer goig y alegria
fou lo porch quan ^{van} se mata
puix que ja desde aquell dia
nostre fruyt se prepara;
vinga donchs envers nosathes
si de vos lo mereixem.

Els goigs de les botifarres
alegrement cantarem.

Lo segon, donzella hermosa
fou quan eixa gracia bella
de vostres mans trevallà
el fruyt de la caramella;
y aquest fou la botifarra
que per nostre be l'haurèm.

A Lo Tercer es lo cuidado
ab que vos havem guardat
lo fruyt de major estima
per nosathes reservat;
deunoslo donchs gentil jove
pera que ab ella esmorzem.

A Lo quart es lo gran contento.
ab que vos ara us estan
en aqueixa finestreta
desde hont nos escoltan;
essen pera tots nosathes
favor que no mereixem.

A Lo quint es la diligencia
ab que a cercar lo do' anau
encare que tots sentim

la Verge Mare de Deu

Alba cedula

Tout F. n.º 41 ter

Padrinets que festegen,
festegen y no'n saben;
festegen primer la mare,
la filla prou que l'hauran.

—Lo festejar de la mare
es festejar de mussol;
quan ella el si vos dona,
la filla diu que nous vol.

El qui porta la cistella
diu que n'es un bon heren;
mes s'estima la minyona,
que tot lo que li daren;
que tot lo que li daren
y lo que li froquen dar;
nostre Deu la'n ha criada
per ferlo morir y penar.

[Es canta amb la melodia de F. n.º 41]

[Es canta — — —]

Tout
F. n.º 41 bis
Alba cedula

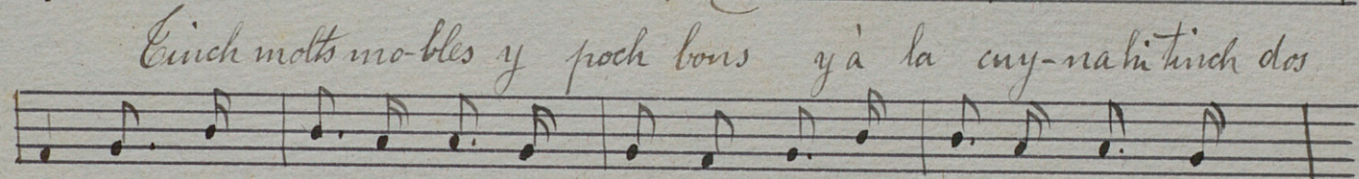
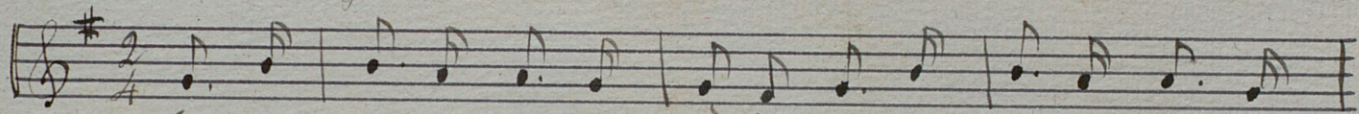
Humoristiques

V

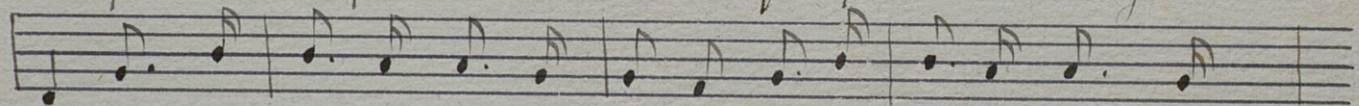
- 42 Riqueses
- 43 Al Camp de Carragona
- 44 Goigs de Sant Patanum
- 45 La Mariagna
- 46 Canso mentidera
- 47 Booles d'aucells.

Riqueses

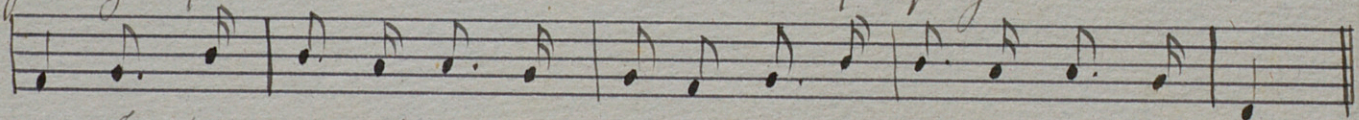
Un poch mogut.

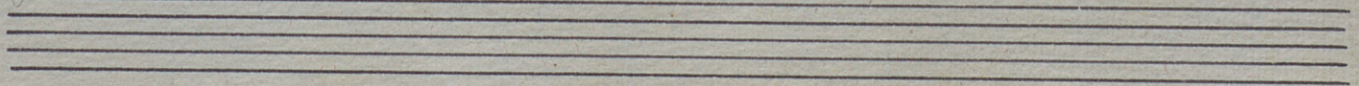
Einch molts mo-bles y poch bons yà la cuy-na hi tinch dos

llims que de tan que ves-sa l'o-li fan po-ca cla ròy molt

fum ya quan l'a-vi'ls en-ce vi-a sem-pre'l fe-yan re-ne

gar Cant com tinch't'en do-na-ri-a per po-der-ta a-con-ten-tar

Riqueses

Cinch molts mobles y poch bons. — A la cuyna hi tinch dos llums
que de tan que vessa l'oli — fan poca clarò y molt fum.
Ja quan l'avi els encenia — sempre'l feyan renegar.
Eant com tinch t'en donaria — per podesta acontentar

Cinch un foguer de mon avi — qu'es un un foguer molt fa-
quan hi havia mes cert qu'ara — dintre un' hora treya foc.
y ara el faig servir per serra — ab tantes dents com hi ha.
Cinch un barret de fregata — no te' més de noranta anys.
no fossin estat les arnes — semblaria nou flamant;
dels recons y les arruques — els polls s'han apoderat.
Cinch un gambeto de l'avi — que no's pot tenir de vell
l'he posat a la pallerà — per poder fer por als aucells;
dels recons y les arruques — els polls s'han apoderat.
Ne tinch un cantí de llauna — sense nansa y sense broch

els forats son a dotzenes - i el nom de Deu! vessa per tot,
em serveix de regadora - ab molta facilitat.

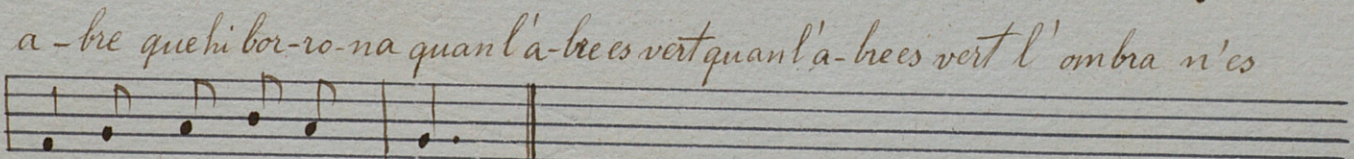
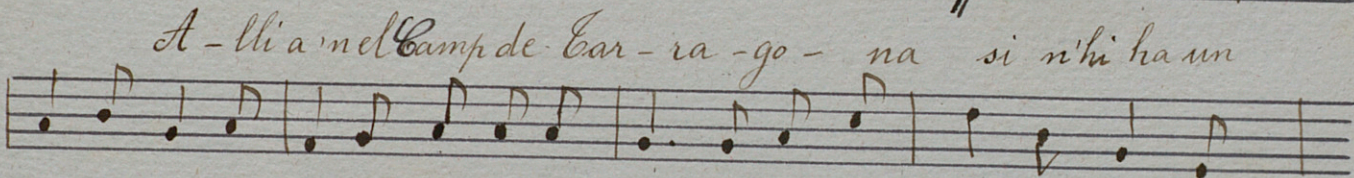
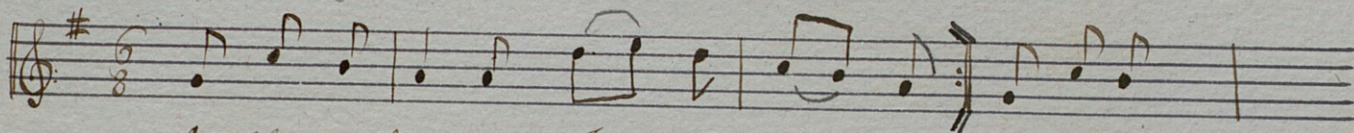
Einch un tros de instrument - qu'era guitarra algun'hora
y ara no te cap ni manech - ni cap tros de corda bona:
hi tocarem un fandango - quan no tindrem vi ni pa.
Can't com tinch t'en donaria - per poderta acontentar.

De Sant Felin de Codines.

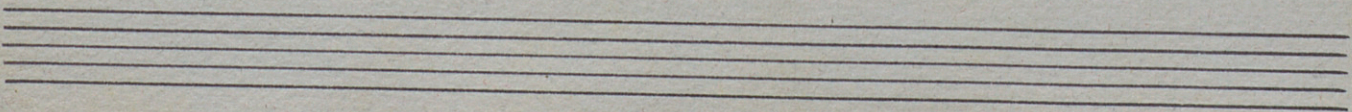
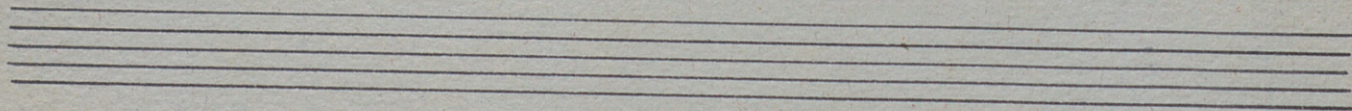
[Antigua corrande cayguda en desus; actualment sols la ballan,
en dies de gresca, homes ab homes, puntejant l'un devant de l'al-
tre fent castanyoles ab els dits y cantant.]

Al Camp de Cariagona.

Un poch mogut.

bo-na quan l'a-bres vert.

Al Camp de Carragona.

Alli à'n el Camp de Carragona
si n'hi ha un arbre que hi borrona.

Quan l'arbre es vert
quan l'arbre es vert l'ombra n'es bona
quan l'arbre es vert.

A sota l'arbre hi ha una pastora
y un frare blanch que l'en sermonea.
Cantes li'n diu l'en fa fellona.

Naga's l'fas y la fibosa;
li venta un croch à la corona.

- Ay! que n'has fet falsa traydora?

per tal peccat has d'anar à Roma,
y al Pare Sant si t'en perdona
Com hi aniré jo tota sola;?

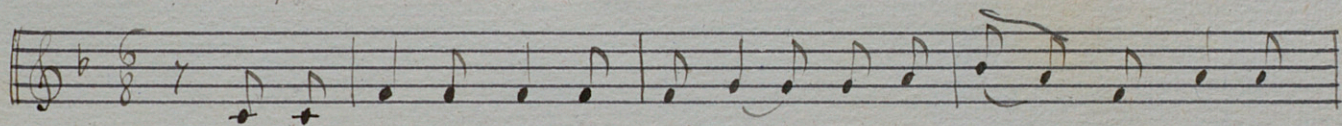
- tan llarg camí per una dona!
L'un dia pilon y l'altre trona
y l'altre cau pedra rodona
Ja vindré ab tu, galant minyona.

Quan l'arbre es vert
quan l'arbre es vert l'ombra n'es bona
quan l'arbre es vert.

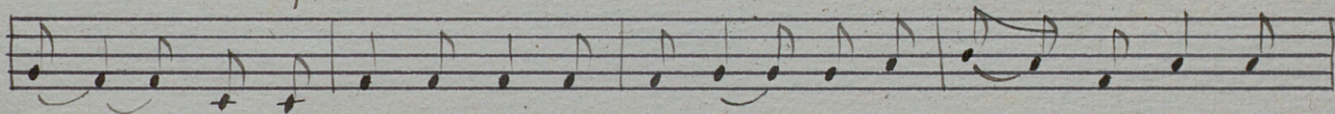
De Collsacabra.

Goigs de Sant Patantum.

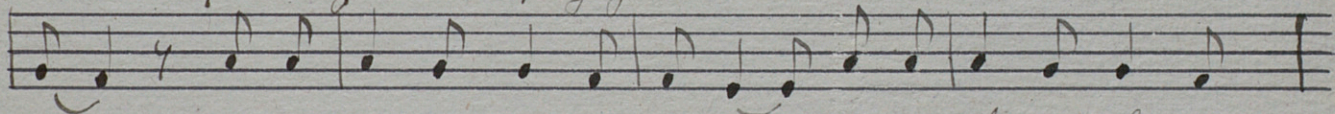
Ab simplicitat.

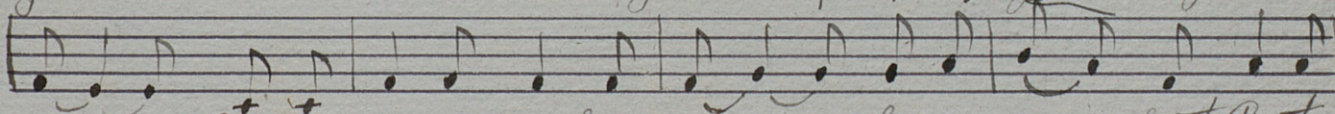
Nas-que-rem vo-ra de An-ria de-di can - vos a cas-

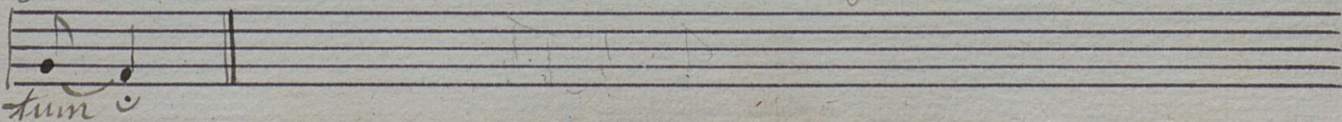
sar per-se-gui-rem corps y gar-ses sens di-xar - les sos-se-

gar ma le-hint-ne les xi-ga-les per-que fe-yan la zum

zum Guar den-us de mal de caps glo-ri os Sant Pa-tan-

tum

$$\begin{array}{r}
 3 \\
 21 \overline{) 63} \\
 \underline{63} \\
 0
 \end{array}$$

Goigs de Sant Patintum.

Vostres goigs ab gran calor
cantarem sens fervor hum.
Guardeunos de mal de caps.
glorios Sant Patantum.

Marqueren vora de churia
dedicantvos à cassar,
persequiren corps y garses
sens deixarles sossegar
malehintne les cigales
perque feyan la zumzum. &c.
Luan anacan à estudi
à apendre les beceroles
vos en varen ensenyar

de tocar les castanyoles
y de tan que les tocaban
el cap us feya bum, bum ~~les~~

Alts estudis de Cervera
eren molt modest y casto;
mostravan capsas de plata
perque us ficiessin el gasto;
y al fi del curs vos sonian
sens deixar rastre ni fum &c.

A Una volta van trovar,
al carrer de les mentides,
un llaminer que'l seu nas
lo tenia entre cortines
li hegueren vostre capsia

senthi pagar lo xum, xum &c.
Quan anavan à segar
portavan la fals de sera
y treballantne molt poch
us produhia moneda;
anantne vestit de tela
per ser us voste y costum &c.

Vos que teniu la ma dreta
y lo bras cargolat,
per favor vos demanem
si anirem à sega'l blat
tenint bon any de tocinos,
pastanagues, vi y llegum &c.

Anaren vora marina
à fer la capta dels alls
suplicantne ab gran cautela:
Dones allarguen les mans
pel porro que tinch en l'ayre
que dona força al bribum. &c.

Lo primer miracle fou
les butxaques escurar,
de dos homes que dormiren
fins qu'es varen despertar;
portento fet a les fosques
perque hi veyan sense llum. &c.
Allà dalt de la montanya
teniu voste parentela,
tenciu un oncle gitano
que fa tremolar la terra
al qual havem imitat
ab los tractes del cateum. &c.
A les montanyes d'Armènia
fereu tan gran penitencia
que sortintne al camí ral
ab molt presta diligencia,
escuravan les butxaques
dels que anavan per mant. &c.
A la vostra gran hermita. &c.

sempre esten vos preparat
per protegir als que diuen
volerne tapar forats,
los escarbats hi fan boles

A vostre devant tenir
una bota de bon vi
que luego que esten ben tife
visitantla us fa pahir
rebrant calor y alegria

propia del sabros xarrum. &c.
A les montanyes d'Armenia
teniu lo cos sepultat
à dintre d'una carbassa
sepulcre de magestat;

allí esten molt ben guardat
de la fogra y del fum. &c.

Acuden tots los confreres #
que viuen à costa ajena
à ser devots d'aquest truhan
que Patantum s'anomena;
que vivint sens treballar
gastava fausto y perfum &c.

Puix que de poltrona vida
sou lo model, quia y llum:
Guardeunos de mal de caps
glorios Sant Patantum.

[Aquesta parodia de goigs,] recullida à Sant Felim de Rodines,
[ha sigut publicada en] unes fulles impreses sols d'una cara, à
tres tres columnes y ab fustes, portant per titol: a Alegres cobles

del borrascós Piparipando Don Patantun Pató dels divertits.» y
al final l'invocació y oremus següents:

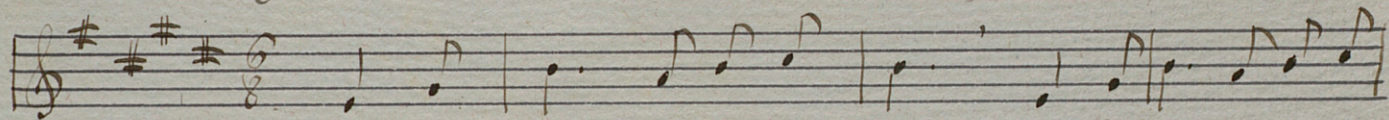
«Ora pro potis grandi Patantumbi. Indignibus fixantibus gentis tristi.»

«Grescam tuam provinentem de vinorum bonorum, cum botifarorum, et llangenissorum, et cum repinyarum dinerorum ad butserorum, ad omnes descuidatibus, pro mendicata hipocritamentarum et persecutione animalis escabatorum, et sigalorum et usurpate cosechalam agenam, habendam possessorem ad xum, xumis, cum propria capsae: sendo pagatore et dispensae, in deudoe de manjare, beberet vinum, pro bene patire. Creatur innumerabile recua de secuasorum, satelitorum, olgasanorum quis prolongandum virtutes vestras et memoranda et sempiterna, per omnia. S. »

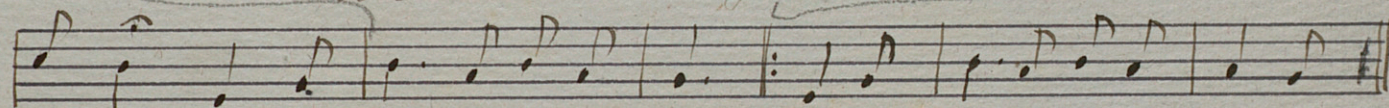
El peu d'impremta, en una fulla es: «Manresa
En la Estampa de Proca.» y en l'altre «Manresa. Imp. de Proca
carrer de S. Miquel, 15 - 1874.»

La Mariagna.

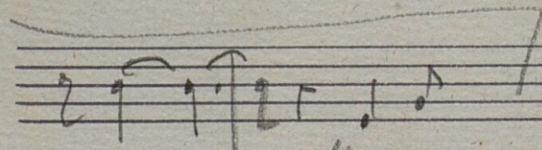
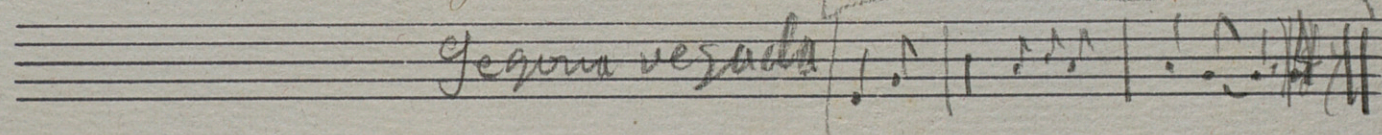
Moderat.

U - na can - so vuy can tar no hi ha molt que s'es dic -

ta - da d'u - na min - yo - na que hi ha que'n té' mol - ta - no me - na - da.

ta da - d'u - na

La Mariagna

Una cansó vuy cantar, — no hi ha molt que s'es dictada
d'una minyona que hi ha — que'n té molta anomenada.
En té molts festejadors — y à tots fa la bona cara,
y à tot'hora de la nit — allí tots tenen entrada.
De tants que n'hi han entrat — també hi ha entrat algun sastre.
Si li'ha fet un vestit — qu'à'n ella no li agrada.
No es de seda, ni cuti; — no es de vellut, ni percala;
sino d'un panyo molt fi — que à la terra no n'hi ha un altre.
Quan ella veu el vestit, — à plorar se'n es posada.
Quan sa mare ho ha sentit, — «De que plores Mariagna?»
— Ay! mare ja us ho diré: — tinch una calor que'm mata.
Al punt de la mitja nit, — quan n'es hora retirada,
en van à cercar 'l barber — y el doctor per visitarla.

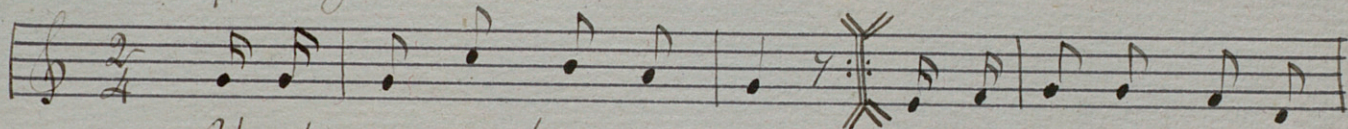
Luan el doctor fou allà, — demana la Mariagna.
— La Mariagna es al llit — es al llit qu'està mott mala.
S'en puja escala amunt, — se'n entra dintre la cambra.
— Mariagna, donchs que tens? donchs que tens, qu'estiguis mala?
Mariagna, don el bras; — don el bras, que vuy pelsarte..
El doctor es mira al barba — y en fan la mitja rialla:
— Procuren un bon paquer — de gallines y pollastres;
quan el temps serà passat — d'aquet mal serà curada.

De Colli^{ca}bra.

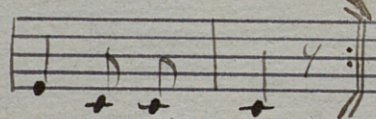
Cansó 46

Cansó mentidera

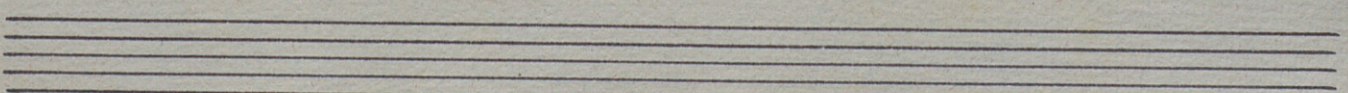
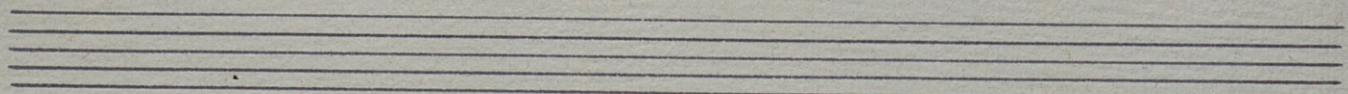
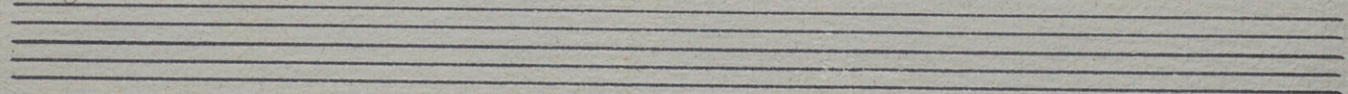
Depressa y ritinat.

Un di-a a-nant à pas-seig pas-se jar la bur-ra

ce-ga tran tran.

Cansó mentidera.

Un dia anant à passeig — passejar la burra cega
tran, tran.

ya n passa un cirrer — tot carregat de peres.
N'agafa un bastonet — ne fa caure una atmetlla.
L'atmetlla li cau al peu — li fa sang à l'orella.
La sang que li va sortir — va anar corrent riuers
y la varen recullir — à dintre d'una escudella.
Aquesta es la cansó — la cansó de les mentides.

De Barcelona.

Cancé es L'he sentida tanta ab aquest acabament:

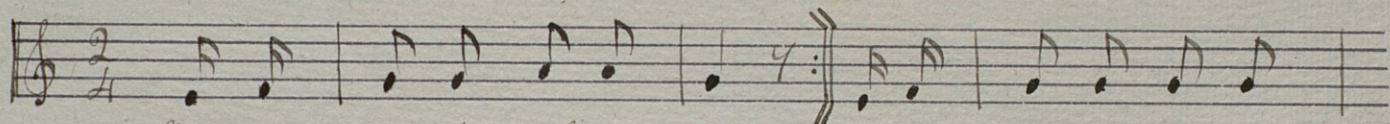
«Qui la vulgui sapiguer — que se'n vagi à Salamanca»
y ab aquest altre:

«Qui la vulgui sapiguer — que se'n vagi à Filipines.»

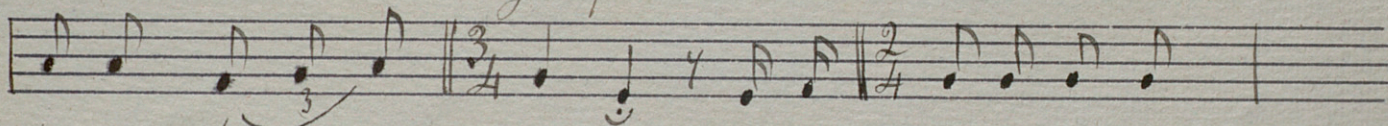
Causo' 47

Bodes d'auccells.

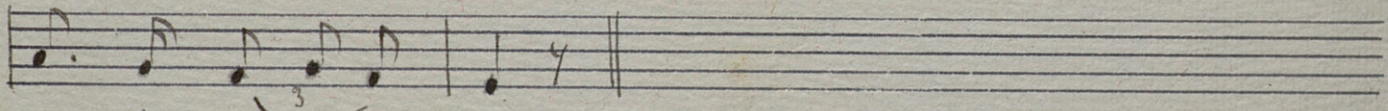
Depresset.

L'au-re - ne-ta yel pin-sà sen vo - li - an ma - ri

dar l'en tu - ru - ru - ru - ra sen vo - li - an ma - ri

dar l'en tu - ru - ru - ra

26-VI-1920
J. Camps

Bodes d'aucells.

L'aureneteta y el pinsà,
s'en volian maridar.
L'en turururura
s'en volian maridar
L'en turururà
S'en volian maridar
y no tenen vi ni pa
Ya'n veuen venir un pinsà
que portava un pa mitjà.
De pa ya'n tenim prou.
¿Com ho farem pèl vi?
En veuen venir un mussol
qu'en portava un botall coll.
De vi ya'n tenim prou.
¿Com ho farem per la carn?

Veuem venir l'esquirol
qu'en portava un motllo al coll.
De carn ya'n tenim prou.
¿Com ho farem pèls musicchs?
L'escarbat surt del forat
ab un tambori al costat.
De musicchs ya'n tenim prou
Com ho farem pèls balladors?
El poll saltà del pedràs,
'gafa la pussa pèl bras.
De tan que varen ballar
el sostre se'ls va ensorrar.

De Barcelona.

[La lletra d'aquesta cansó es

troba en [el Romancerillo d'en Milà y Fontanals ab el títol de
«La golondrina y el pinzón» (542) y en [el popular «Entremés
de les travessures de un aprenent sabater.»]